

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Aquesta transcripció està pendent de
verificació i correcció. Pot contenir, doncs,
errades de fidelitat i incorreccions
lingüístiques i no es pot considerar
com una publicació oficial**

Sessió núm. 23 / CRU / 14.07.2026

Doc. Q:\D18\R440Transcripcio\CRU\23CRU\

Fitxer 23CRU1

XV legislatura · cinquè període · sèrie C · número 636

Comissió de Recerca i Universitats

Sessió 23, dimarts 14 de juliol de 2026

Presidència de l'Excm. Sr. Pere Lluís Huguet Tous

Sessió 23 de la CRU

La sessió de la Comissió de Recerca i Universitats (CRU) s'obre a ****. Presideix Pere Lluís Huguet Tous, acompanyat del vicepresident, Carles Campuzano i Canadés, i de la secretària, Núria Navarro Hurtado. Assisteix la Mesa el lletrat Albert Capelleras González.

Hi són presents Sabrin Araibi Marachi, David González Chanca, Sara Jaurrieta Guarner i Guillem Sánchez Prat, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Jordi Bertran i Luengo, Toni Castellà i Clavé, Anna Erra i Solà i Isaac Padrós i Suarez, pel G. P. de Junts; Mar Besses Casanovas i Raquel Sans Guerra, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Míriam Casanova Domènech, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Júlia Calvet Puig, pel G. P. de VOX en Cataluña; Susanna Segovia Sánchez, pel G. P. Comuns; Xavier Pellicer Pareja, pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i Rosa Maria Soberana i Bonet, pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sol·licitud de compareixença d'Andreu Olesti Rayo, degà de la Facultat de Dret de la Universitat de Barcelona, davant la Comissió de Recerca i Universitats perquè informi sobre el voluntariat per a la revisió d'expedients del procés de regularització d'immigrants (tram. 356-01639/15). Júlia Calvet Puig, Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

2. Sol·licitud de compareixença de Joan Guàrdia Olmos, rector de la Universitat de Barcelona, davant la Comissió de Recerca i Universitats perquè informi sobre la demanda presentada per l'associació S'ha Acabat per una presumpta vulneració de drets fonamentals (tram. 356-01699/15). Júlia Calvet Puig, Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

3. Sol·licitud de compareixença de Meritxell Arenas Prats, patrona de la Fundació Científica de l'Associació Espanyola contra el Càncer, davant la Comissió de Recerca i Universitats perquè informi sobre les línies de recerca i els projectes de desenvolupament de la Fundació (tram. 356-01761/15). Elena Díaz Torrevejano, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

4. Sessió informativa de la Comissió de Recerca i Universitats amb la consellera de Recerca i Universitats sobre la política per a la inclusió i l'acompanyament de les persones amb discapacitat a les universitats (tram. 355-00178/15).

Sessió informativa.

5. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la previsió de reformular els graus d'educació infantil i educació primària per a garantir que els futurs mestres tinguin la formació, les competències i el domini de la llengua catalana suficients per a exercir en un sistema d'immersió lingüística (tram. 311-00319/15). Isaac Padrós i Suarez, Grup Parlamentari de Junts. Substanciació (text presentat: BOPC 430, 127).

6. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre els plans per a arribar al 0,60% del PIB català en despesa pública en universitats en cinc anys (tram. 311-00320/15). Isaac Padrós i Suarez, Grup Parlamentari de Junts. Substanciació (text presentat: BOPC 430, 128).

7. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la concentració de recursos, infraestructures i inversions en universitats i centres de recerca de l'àrea metropolitana de Barcelona (tram. 311-00321/15). Isaac Padrós i Suarez, Grup Parlamentari de Junts. Substanciació (text presentat: BOPC 430, 128).

8. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les accions per a defensar l'autonomia universitària catalana (tram. 311-00322/15). Isaac Padrós i Suarez, Grup Parlamentari de Junts. Substanciació (text presentat: BOPC 430, 129).

9. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les negociacions amb el Govern de l'Estat per al traspàs integral de les beques universitàries (tram. 311-00323/15). Isaac Padrós i Suarez, Grup Parlamentari de Junts. Substanciació (text presentat: BOPC 430, 129).

10. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la data prevista per a complir el manament parlamentari de la Resolució 437/XV, sobre la implantació d'un programa propi de beques salari per als estudiants del sistema universitari (tram. 311-00324/15). Isaac Padrós i Suarez, Grup Parlamentari de Junts. Substanciació (text presentat: BOPC 430, 130).

11. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la següent convocatòria de les proves d'accés a la universitat davant els canvis de currículum i el nivell a la baixa dels estudiants en matèries fonamentals i competència lingüística (tram. 311-00325/15). Isaac Padrós i Suarez, Grup Parlamentari de Junts. Substanciació (text presentat: BOPC 430, 130).

12. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les accions previstes perquè tots els estudiants catalans que vulguin estudiar medicina a Catalunya puguin fer-ho davant el greuge del districte universitari únic (tram. 311-

00326/15). Isaac Padrós i Suarez, Grup Parlamentari de Junts. Substanciació (text presentat: BOPC 430, 131).

13. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la contribució per part de les universitats i els centres de recerca al desenvolupament equilibrat del territori (tram. 311-00327/15). Isaac Padrós i Suarez, Grup Parlamentari de Junts. Substanciació (text presentat: BOPC 430, 131).

14. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les conclusions de l'Estudi de necessitats de places en residències universitàries a Catalunya (tram. 311-00328/15). Isaac Padrós i Suarez, Grup Parlamentari de Junts. Substanciació (text presentat: BOPC 430, 132).

15. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les mesures per a assegurar l'accessibilitat universal als estudis universitaris (tram. 311-00329/15). Isaac Padrós i Suarez, Grup Parlamentari de Junts. Substanciació (text presentat: BOPC 430, 132).

16. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les mesures per a garantir l'accés universal als estudis universitaris d'estudiants amb discapacitat, neurodivergència o necessitats específiques (tram. 311-00330/15). Isaac Padrós i Suarez, Grup Parlamentari de Junts. Substanciació (text presentat: BOPC 430, 133).

17. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el seguiment dels plans d'accessibilitat de les universitats (tram. 311-00331/15). Isaac Padrós i Suarez, Grup Parlamentari de Junts. Substanciació (text presentat: BOPC 430, 133).

18. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el pla de treball per a acompanyar les universitats en matèria de voluntariat, compromís social, teixit associatiu i cooperació comunitària (tram. 311-00332/15). Isaac Padrós i Suarez, Grup Parlamentari de Junts. Substanciació (text presentat: BOPC 430, 134).

19. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les mesures per a revertir la situació d'emergència lingüística de la llengua catalana dins el sistema

universitari i de recerca (tram. 311-00333/15). Isaac Padrós i Suarez, Grup Parlamentari de Junts. Substanciació (text presentat: BOPC 430, 134).

El president

Donem inici a la comissió. Iniciem l'ordre del dia pel primer punt de l'ordre del dia, que és la sol·licitud de compareixença. (*Veus de fons.*) Ah, perdó, substitucions.

Isaac Padrós i Suarez

Gràcies, president. Bon dia a tothom. Anunciar que la diputada Ennatu Domingo substituirà, substitueix la diputada Anna Erra.

Gràcies.

El president

Alguna substitució més?

David González Chanca

Sí, anunciar que la diputada Isabel Navarro substitueix la diputada Núria Navarro.

El president

D'acord, donaríem —si no hi ha més substitucions—, donarem inici al primer punt de l'ordre del dia.

**Sol·licitud de compareixença d'Andreu Olesti Rayo, degà de la
Facultat de Dret de la Universitat de Barcelona, perquè informi
sobre el voluntariat per a la revisió d'expedients del procés de
regularització d'immigrants**

356-01639/15

La sol·licitud de compareixença d'Andreu Olesti Rayo, degà de la Facultat de Dret de la Universitat de Barcelona, davant la Comissió de Recerca i Universitats, perquè informi sobre el voluntariat per la revisió d'expedients del procés de regulació d'immigrants.

Si el proponent té alguna cosa a manifestar, sinó, passàrem directament a la votació. *(Pausa.)* No?

Doncs procediríem a la votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Cap.

Quedaria desestimada la sol·licitud, rebutjada per 3 vots a favor i 9 vots en contra.

Sol·licitud de compareixença de Joan Guàrdia Olmos, rector de la Universitat de Barcelona, perquè informi sobre la demanda presentada per l'associació S'ha Acabat per una presumpta vulneració de drets fonamentals

356-01699/15

La següent és la sol·licitud de compareixença d'en Joan Guàrdia Olmos, rector de la Universitat de Barcelona davant la Comissió de Recerca i Universitats, per l'informe sobre la demanda presentada per l'associació S'ha acabat per un presumpte vulneració de drets fonamentals.

Procedim a la votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions no n'hi havia cap.

Per tant, quedarà rebutjada per 3 vots a favor i 9 vots en contra.

Sol·licitud de compareixença de Meritxell Arenas Prats, patrona de la Fundació Científica de l'Associació Espanyola contra el Càncer, perquè informi sobre les línies de recerca i els projectes de desenvolupament de la Fundació

356-01761/15

La següent és la sol·licitud de compareixença de Meritxell Arenas Prats, patrona de la Fundació Científica de l'Associació Espanyola contra el Càncer, davant la Comissió de Recerca i Universitats, perquè informi sobre les línies de recerca i els projectes de desenvolupament de la Fundació.

Si el proponent no té res a manifestar..., podem passar? (*Pausa.*)

Passaríem a la votació.

Vots a favor?

Quedaria aprovat per unanimitat.

**Sessió informativa amb la consellera de Recerca i Universitats
sobre la política per a la inclusió i l'acompanyament de les
persones amb discapacitat a les universitats**

355-00178/15

Passaríem ja al quart punt de l'ordre del dia, que és la sessió informativa de la Comissió de Recerca i Universitats amb la consellera de Recerca i Universitats sobre la política per la inclusió i l'acompanyament de les persones amb discapacitat a les universitats. Si em permeten, suspendríem dos minuts per anar a rebre la consellera.

(*Pausa llarga.*)

El president

Donem la benvinguda a la consellera.

**Sessió informativa de la Comissió de Recerca i Universitats amb
la consellera de Recerca i Universitats sobre la política per a la
inclusió i l'acompanyament de les persones amb discapacitat a
les universitats**

355-00178/15

I donarem l'inici al punt número 4 de l'ordre del dia, que és la sessió informativa amb la consellera sobre la política per la inclusió i l'acompanyament de les persones amb discapacitat a les universitats. Donar-li les gràcies per la seva compareixença i ja només donar-li la paraula pel temps de trenta minuts.

La consellera de Recerca i Universitats (Núria Montserrat Pulido)

Moltíssimes gràcies i molt bona tarda a totes i a tots. Diputades, diputats i moltíssimes gràcies, president. Compareixem avui en aquesta Comissió de Recerca i Universitats atenent la vostra sol·licitud per retre compte a la petició de compareixença que va demanar el Grup d'Esquerra Republicana per informar sobre la política d'inclusió i acompanyament de les persones amb discapacitat a les universitats catalanes.

Ho fem, de fet, acompanyats avui per membres del meu departament, del Gabinet, i també estem a l'espera que vingui el secretari general d'Universitats, que està en trànsit, i el nostre director general de Transferència de Coneixement i Universitat Tecnològica i de Coneixement. Voldríem començar, de fet, com he dit abans, agraint moltíssim aquesta sol·licitud d'informació, perquè ens ofereix una oportunitat –i espero que avui sí–, puguem reflexionar, que puguem reflexionar de manera conjunta i debatre sobre aquesta qüestió, que va molt més enllà per nosaltres de parlar sobre un conjunt de mesures concretes i que, al nostre entendre, ens interpel·la directament i ens interpel·la a qüestionar-nos quin model universitari volem i com volem construir aquest model universitari conjuntament.

Quan parlem d'inclusió no estem parlant, com dèiem, únicament d'eliminar barreres arquitectòniques, sinó de realment garantir el dret a totes les persones a participar plenament de la vida universitària, a desenvolupar el seu talent i els seus talents, perquè no parlem únicament d'un únic talent acadèmic, sinó que també estem formant persones amb totes les seves competències i a construir quelcom que ens sembla encara més rellevant, que és un projecte de vida, un projecte professional, sense que les seves circumstàncies personals esdevinguin una barrera, que no esdevinguin un obstacle.

La inclusió també ens agrada dir i repassar i refermar que no és una política sectorial, és una manera d'entendre el sistema universitari, el sistema de recerca i el sistema d'innovació de Catalunya. I aquesta és una idea fonamental. L'accés als estudis universitaris és una condició indispensable i també ho és el fet que puguem garantir que les persones puguin desenvolupar tota la seva trajectòria universitària en condicions d'igualtat, disposin del suport que necessitin i puguin també participar, com dèiem, de forma plena de la vida, de l'experiència, de l'experiència universitària, no únicament els estudiants, també el conjunt del PDI, del PTGAS i en el conjunt del sistema universitari.

Aquest és un plantejament, de fet, que no només ens inspira a nosaltres com a Govern i als governs anteriors, de fet, també ens agrada dir que està inspirat en principis i instruments jurídics que orienten les polítiques públiques en aquest àmbit. Pel que fa a l'àmbit internacional, segurament molts de vostès són coneixedors de la Convenció de Nacions Unides sobre els drets de les persones amb discapacitat. Va suposar un punt d'inflexió, un abans i un després, en entendre que la discapacitat no es pot abordar únicament, com dèiem abans, des d'una perspectiva assistencial, sinó que ho hem de fer des del reconeixement ple dels drets de les persones i també l'obligació dels poders públics de garantir-ne i de fer aquest exercici factible.

A més a més, aquest marc, que es complementa amb diferents Reials Decrets, els esmentaré molt breument, el Reial Decret Legislatiu 1/2013, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei General dels Drets de les Persones amb Discapacitat i la seva inclusió social, i també el Reial Decret 1791/2010, que aprova l'Estatut de l'Estudiantat Universitari. En l'àmbit universitari, aquesta Convenció també estableix que les persones amb discapacitat han de poder accedir a l'educació superior en igualtat de condicions amb la resta de ciutadania i que els estats som els que han de garantir els ajustos raonables necessaris perquè aquest dret sigui real i també que sigui efectiu.

Aquest plantejament també està recollit a la Llei orgànica 2/2023, del 22 de març, del Sistema Universitari, la LOSU, que estableix també que les universitats han de garantir a les persones amb discapacitat un accés universal als edificis i als entorns físics i virtuals. I aquí tenim un gran repte entre tots, perquè cada vegada més la

digitalització ens està interpell·lant a fer adaptacions de forma plena perquè les estudiants puguin, de fet, tenir accés al programa acadèmic i també el professorat s'ha d'adaptar. I aquí també tenim un repte molt gran de formació en aquest àmbit.

A Catalunya el compromís també es concreta en la Llei 1/2003, del 19 de febrer, la Llei d'Universitats de Catalunya, la LUC, que garanteix el dret a l'ensenyament universitari amb igualtat d'oportunitats i promou aquestes polítiques que estan abocades, polítiques que estan plenament destinades a superar les barreres socials, econòmiques i geogràfiques que poden dificultar –i de fet sabem que és un gran repte–, l'accés o la continuïtat, la capacitat dels estudiants en el sistema universitari. I també la Llei 19/2020, d'igualtat de tracte i no discriminació, que estableix també aquests principis i mesures necessàries a fi de garantir el dret a la igualtat de tracte, el respecte a la dignitat humana i la protecció davant de qualsevol forma de discriminació per qualsevol circumstància personal o social.

Tot aquest marc normatiu comparteix aquesta mateixa idea, que la universitat com a institució bàsica de la societat ha de garantir la igualtat d'oportunitats de...

Fitxer 2

l'alumnat amb discapacitat, establir les mesures que siguin necessàries i oportunes per assegurar la participació plena i efectiva en la vida universitària i evitar qualsevol forma de discriminació, bé sigui directa o també indirecta. I a més a més, el Pacte Nacional pels Drets a les Persones amb Discapacitat, que es va aprovar l'any 2025, també ens estableix aquest marc estratègic per adequar les polítiques públiques als principis de la Convenció de les Nacions Unides sobre la que hem parlat abans, sobre els drets de les persones amb discapacitat.

El pacte, a més a més, també promou l'accessibilitat universal, la igualtat d'oportunitats, la participació social i també una educació inclusiva al llarg de la vida. Com dèiem abans, els talents els hem de cuidar i els hem també de fomentar al llarg de la vida i tot identificant aquestes mesures que diem que són concretes, mesures que són específiques per eliminar les barreres que limiten la plena inclusió de les persones amb discapacitat. I és en aquest marc que el Departament de Recerca i

Universitats impulsa les actuacions que els exposarem al llarg d'aquesta compareixença.

La política d'inclusió del Departament no consisteix a substituir les universitats en les seves competències, sinó a construir un marc que sigui compartit, un marc on també assolim certa corresponsabilitat, facilitant recursos, també coordinant el sistema i garantint que totes les universitats avancin en aquesta mateixa direcció, respectant sempre la seva autonomia. I les universitats catalanes, també deixin que els digui que fa anys que desenvolupen serveis i polítiques d'inclusió i el paper del Departament és, doncs, facilitar un marc compartit, promoure la coordinació entre institucions i també reforçar aquests serveis.

Ara bé, més enllà d'aquest marc normatiu hi ha una altra realitat, que explica també per què aquesta política és avui més necessària que mai. Les universitats catalanes acullen cada vegada més persones amb discapacitat i amb necessitats específiques de suport educatiu, i això també indica una altra cosa, que l'educació obligatòria també funciona, perquè afortunadament el que ens estem trobant és un reflex d'allò que s'està promovent des de fa molts anys a l'escola inclusiva.

Ara compartirem amb vostès els censs, les dades que tenim de l'alumnat i això és una bona..., el termòmetre ens ha donat una simptomatologia que ens agrada, perquè això també respon a totes aquestes polítiques sostingudes a l'àmbit d'educació obligatòria, que fan que aquest alumnat també pugui gaudir en ple dret de l'accés a la universitat. Aquestes dades, com dèiem, són un indicador positiu, perquè reflecteixen aquests avenços que s'han produït en els darrers anys a les polítiques d'inclusió i d'igualtat d'oportunitats al conjunt del sistema educatiu, així que també ens agrada reconèixer totes les polítiques que s'han dut a terme en el Govern de la Generalitat, pel conjunt dels grups parlamentaris, perquè avui puguem parlar amb aquesta satisfacció.

Alhora també és necessari continuar impulsant, per descomptat, actuacions que contribueixin a garantir la igualtat d'oportunitats, com dèiem, la accessibilitat i l'acompanyament al llarg de tota la trajectòria universitària. Com dèiem, nosaltres al llarg d'aquesta intervenció ens volíem adreçar per explicar com es concreta aquesta política, quines són les principals actuacions que impulsem des del Departament i

de quina manera aquestes actuacions pensem que estan contribuint a reforçar la inclusió i l'acompanyament de les persones amb discapacitat a les universitats catalanes.

I aquí començarem molt breument explicant el marc compartit que tenim per avançar cap a la inclusió universitària. Els reptes actuals ja no són els mateixos, tampoc que fa quinze anys. Avui les universitats han de donar resposta a un alumnat, com dèiem, afortunadament cada vegada molt més divers, amb un increment de necessitats específiques en el suport educatiu, especialment vinculades als trastorns del neurodesenvolupament i a la salut mental. I les universitats atenen cada vegada més situacions que són cada vegada més complexes i moltes situacions que requereixen enfocaments amb una mirada de tres-cents seixanta graus, amb una mirada coordinada.

Després d'aquest marc general, també ens agradarà referir el principal instrument que ens orienta avui a les actuacions compartides en matèria d'inclusió al sistema universitari català, el Pla d'Inclusió i Diversitat de les Universitats Catalanes, el PIDUC, i la seva aprovació també per part de la Junta del Consell Interuniversitari de Catalunya l'octubre del 2024, deixi'm també que recordi que va tenir el consens de les dotze universitats catalanes, amb aquest objectiu coral, amb aquest objectiu comú de sensibilitzar i promoure una cultura i un entorn universitari inclusiu, inclusiu i divers, amb els diferents col·lectius, també amb les persones amb discapacitat.

El fet que les universitats puguin esdevenir aquests espais lliures de discriminació, aquests espais amb igualtat d'oportunitats per totes les persones, i d'acord amb la normativa vigent en matèria d'universitat, que hem comentat abans, i també en el si de la llei de la ciència de Catalunya, i la normativa en igualtat de tracte i no-discriminació, el PIDUC es concep com aquest marc de referència per oferir orientacions, per facilitar i garantir la inclusió, el respecte a la diversitat i la igualtat del tracte i no-discriminació al conjunt de les universitats catalanes.

El PIDUC entén la diversitat des d'un abast molt ampli, que engloba tota la comunitat universitària, ho hem dit abans, el professorat, també el personal tècnic i d'assistència a la gestió universitària, el PTGAS, l'alumnat, i reconeix la importància de considerar la intersecció entre eixos de discriminació tals com la capacitat,

gènere, l'origen social, cultural, l'orientació sexual, identitat, expressió de gènere, creença, religió, condició socioeconòmica, llengua, ideologia, o qualsevol altra circumstància personal o social, per tal d'assegurar que tothom té garantida la participació en un sistema universitari que està basat en la inclusió, i la inclusió sobretot d'aquestes diferències i el respecte a totes aquestes diversitats.

Així mateix també el PIDUC pretén garantir aquesta accessibilitat, ho comentàvem abans, aquesta accessibilitat física i digital, promoure el disseny també universal d'aprenentatge amb aspectes essencials per assolir sobretot l'excel·lència acadèmica, la qualitat i el rigor acadèmic, personal, professional, de totes les persones amb equitat i igualtat de condicions. L'objectiu del PIDUC és incorporar, com dèiem, aquesta perspectiva interseccional a tots els àmbits, promoure la cultura i una governança inclusiva, fomentar la col·laboració dels equips i això es va identificar mitjançant sis eixos, amb més de setanta propostes que estan orientades i que inclouen iniciatives i mesures que també ens ajuden a mitigar.

Mesures que són, que diem, correctores per donar resposta a aquestes necessitats d'inclusió i de diversitat. En cada un dels eixos el Pla també estableix aquests objectius específics amb mesures, com dèiem, que orienten i en concret l'eix 4 del PIDUC parlem d'accessibilitat, disseny universal en tots els àmbits i, en concret, a l'objectiu 4.1.1.1, assegurar que tots els espais físics de les universitats siguin inclusius, accessibles per totes les persones, independentment de les seves circumstàncies.

I s'inclouen també, ens agrada dir, actuacions com disposar de mecanismes de seguiment, de mecanismes de control d'incidències que estiguin vinculades amb afectacions en aquests espais o infraestructures físiques per tal de detectar de manera contínua noves necessitats de la comunitat universitària per una accessibilitat que sigui real i efectiva. No podem i no perdrem mai de vista, però, que el marc d'autonomia universitària també regeix que les universitats tinguin aquesta capacitat per organitzar-se, per prendre les decisions acadèmiques i institucionals i adaptar les seves pròpies polítiques internes segons aquestes noves necessitats, tant les que s'estan treballant de forma retrospectiva, com les que han de treballar de forma prospectiva.

El que fem amb el PIDUC, doncs, és establir aquest marc comú, aquests objectius generals d'inclusió, igualtat i diversitat, però ens agrada també recordar que cada universitat és la que té, gràcies a aquesta autonomia, la *potestas* o l'*auctoritas* per poder dissenyar i executar aquestes accions concretes en accessibilitat, en suport, en serveis, en recursos i en innovació. Per tant, què correspon al departament? Quina és la nostra funció? Impulsar els instruments, coordinació i també donar suport al sistema, mentre que l'acord en autonomia universitària correspon a cada universitat definir i també desplegar actuacions que siguin concretes.

El desenvolupament del PIDUC s'emmarca, com dèiem abans, en la comissió del compromís social i comunitari del Consell Interuniversitari de Catalunya, d'acord amb l'article 9.2.d, de la resolució que es va fer l'any 2025, el 31 d'octubre, i aquesta comissió té, entre altres funcions, estudiar propostes, programes adreçats especialment a la inclusió de col·lectius, persones vulnerables en risc d'exclusió o de discriminació i així garantir la igualtat d'oportunitats. Aquesta comissió es reuneix al Departament de Recerca i Universitats aproximadament cada tres mesos i el que fem aquí és escoltar el sistema i també fer un repàs de les fites que s'havien d'assolir i també plantejar aspectes nous.

A més a més, el PIDUC té i compta amb un espai de reflexió i col·laboració que és, de fet, intersectorial, la xarxa tècnica UNINCAT, que està formada per representants de les dotze universitats del sistema universitari de Catalunya, a més de la coordinació des del propi departament a través del CIC i la participació activa de l'Oficina d'Igualtat de Tracte i No-discriminació de la Generalitat de Catalunya, així com altres departaments, quan es requereixi, per assessorar la definició de polítiques d'inclusió, igualtat en el tracte i no-discriminació a les universitats.

La xarxa també ens agrada recordar que s'organitza en tres grups de treball, el grup de treball d'indicadors, el grup de treball d'inclusió, accessibilitat i suports educatius, i el grup de treball de no-discriminació, igualtat de tracte i antiracisme. I la xarxa tècnica està constituïda formalment i es va constituir durant aquest mandat, el 21 de març del 2025, i es va acordar, de fet, a la darrera reunió del mes de maig, la creació d'un grup de treball d'inclusió, accessibilitat i suport educatiu, el que abans era el

grup de treball de diversitat funcional. Aquest grup de treball aborda necessitats en l'àmbit de discapacitat a les universitats catalanes.

Com dèiem, també treballem des del Departament, en el marc de totes aquestes normes que hem anat desgranant, l'accés a la universitat en igualtat d'oportunitats. Si el PDUC consisteix o constitueix aquest marc d'orientació de polítiques d'inclusió al sistema universitari català, la seva primera concreció quina és? És garantir que totes les persones puguin accedir als estudis universitaris en igualtat de condicions. Aquest compromís comença inclús abans que l'estudiant arribi a la universitat i es concreta, de fet, en tot el procés d'accés, des de les proves d'accés fins a la matrícula.

Un primer àmbit d'actuació són les proves d'accés a la universitat, les proves a les PAU. L'oficina d'accés a la universitat, del CIC, adopta mesures necessàries perquè les persones amb discapacitat o amb necessitats que siguin específiques de suport educatiu puguin realitzar les proves en condicions d'equitat. Cada any milers d'estudiants participen a les PAU i el departament treballa perquè totes les persones les puguin realitzar en condicions d'equitat. Deixi'm, per exemple, per donar dues xifres, a les PAU 2025, a la convocatòria 25, entorn al set per cent de l'alumnat que es va presentar a les proves va fer ús d'adaptacions específiques d'atenció a la diversitat, en concret tres mil estudiants, 1.931 amb adaptacions vinculades a la dislèxia, mil sis per altres trastorns i seixanta-sis a través del Tribunal Especial.

I aquest any, enguany, a la convocatòria del 2026, un total de 3.757 alumnes, en concret dividits d'aquesta manera, 2.400 i escaig estudiants amb trastorns de lectura, escriptura, dislèxia, disortografia o d'altres, mil cent seixanta-set amb trastorns d'aprenentatge, com TDA o TDH, i cent seixanta-set a través del Tribunal Especial. Són un vint-i-cinc més d'alumnes que han requerit aquestes adaptacions de les PAU de 2025. Aquestes adaptacions, com dèiem, es determinen d'una manera individualitzada. Això és molt important, d'acord amb aquestes necessitats que estan acreditades quan l'alumnat fa la prematrícula i amb aquest objectiu que els aspirants també puguin realitzar les proves, com dèiem abans, amb tots els drets.

Aquestes adaptacions inclouen, entre d'altres, adaptacions o ampliacions en el temps de realització de les proves, adaptació també dels enunciats, suport

tecnològic, interpretació en llengua de signes o també realització de les proves en condicions específiques quan la situació de l'estudiant ho requereix. Per exemple, l'alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu derivades de trastorns de l'aprenentatge i la comunicació disposen de trenta minuts addicionals per realitzar cadascun dels exàmens. En el cas de trastorns de lectura i escriptura, també aquí es recull, en aquests col·lectius s'examinen els tribunals ordinaris amb els companys i companyes del centre de batxillerat amb aplicacions de certes adaptacions.

L'alumnat amb pèrdua auditiva poden tenir trenta minuts addicionals per realitzar també cadascun dels exàmens i pel que fa a l'alumnat amb un grau de discapacitat igual o superior al trenta-tres per cent o amb necessitats d'adaptació dels anunciats, s'habilita el Tribunal especial i d'incidències que té lloc una setmana després. És un tribunal que està constituït i està format per professorat expert en atenció a aquestes necessitats especials, i l'alumnat que s'examina en aquest tribunal, a més dels trenta minuts addicionals per fer els exàmens poden tenir també o comptar amb aquestes adaptacions que siguin específiques.

Per exemple, en col·laboració amb la Fundació ONCE es fan aquestes adaptacions amb els anunciats o altres adaptacions, com per exemple, els exàmens orals o per ordinador, també segons la necessitat que expressa l'alumnat. En el cas d'alumnat amb malalties greus que estiguin hospitalitzats o no, es poden realitzar les proves també de fet a domicili particular, o també al centre de batxillerat enviant també professorat. I aquest procés, com dèiem abans, continua, també continua durant el procés de prescripció universitària.

La normativa vigent també segurament recordeu que estableix una reserva del cinc per cent de les places per les persones amb un grau de discapacitat igual o superior...

Fitxer 3

al trenta-tres per cent, així com també per a l'alumnat amb necessitats educatives especials permanents associades a una discapacitat que, en la seva escolarització anterior hagi requerit, per exemple, de recursos i suports per la seva plena inclusió educativa. De fet, les dades que presentem avui ens permeten constatar també una

evolució positiva, una evolució que pensem que és molt positiva en l'accés als estudis universitaris. Segons el cens elaborat anualment pel Consell Interuniversitari de Catalunya, durant el curs 24-25 hi havia matriculats 5.258 estudiants amb discapacitat a les universitats catalanes, eren dos-cents quaranta-vuit més que el curs anterior, fet que representava un increment aproximadament del cinc per cent.

I, si comparem aquesta xifra amb la del primer cens que tenim a disposició, que és de l'any 2002-2003, quan els estudiants tenien discapacitat reconeguda matriculats a les universitats catalanes en aquest moment no superaven dos-cents estudiants, llavors aquí és el que dèiem abans, hem vist en aquests darrers vint-i-dos, vint-i-quatre anys un increment substancial, no em vull equivocar, crec que és aproximadament un quatre-cents trenta-vuit per cent més en número d'estudiants que poden tenir aquest accés garantit de forma plena a les universitats del sistema universitari de Catalunya.

Aquesta tendència, com dèiem abans, es reflecteix en el nou accés, en el procés de prescripció universitària. L'any 25 van ser assignats 1.453 estudiants, com dèiem abans, amb discapacitat, dos-cents tres més que l'any anterior i aquest increment és el que hem anat veient i per això us comentava abans que és una molt bona notícia perquè posa en relleu tot l'esforç i tot aquest *tour de force* que s'ha fet per reconèixer el dret dels estudiants a accedir a les universitats en qualsevol de les circumstàncies esmentades abans. Aquestes dades ens permeten conèixer aquesta evolució del sistema universitari, però també identificar noves necessitats. I això ho fem, com dèiem abans, a través de les comissions.

I en aquesta mateixa actuació també emmarquem la línia d'acompanyament. El febrer de l'any 2025 es va publicar la *Guia per l'acompanyament a adolescents i els joves amb discapacitat en la formació postobligatòria i la transició a la vida adulta*, en la que es recull l'oferta actual de les opcions de formació i transició a la vida adulta del Departament d'Educació i Formació Professional, també del Departament d'Empresa i Treball, el Departament de Drets Socials i Inclusió i el Departament de Recerca i Universitats. És una eina que, diem, que acompanya i ajuda a fer aquest acompanyament a persones amb discapacitat i també a les seves famílies. Això és molt important en l'elecció d'un itinerari i a la cerca també de recursos, així com

també proporcionar als orientadors i orientadores un directiu, un directori de recursos que és prou exhaustiu.

En el cas dels estudis universitaris, la guia també inclou adaptacions i diverses modalitats d'accés per persones amb discapacitat i necessitats educatives especials, així com també tot aquest recull d'ajuts o beques que s'estan oferint actualment. També garantir la igualtat d'oportunitats, com dèiem, significa que la situació econòmica no sigui un obstacle, que no esdevingui una barrera per accedir als estudis universitaris. Per aquest motiu, el Decret de Preus Universitaris que aprova anualment el Govern ja estableix l'exempció dels preus públics per persones amb discapacitat igual o superior al trenta-tres per cent.

I les universitats públiques i la Universitat Oberta de Catalunya certifiquen aquestes exempcions aplicades al Departament, a través de la Direcció General d'Universitats, compensa aquests ingressos de matrícula que es deixen de percebre per l'aplicació de l'exempció. L'any 2025 aquesta compensació va representar 4 milions d'euros, que són els que corresponien als cinc mil estudiants acollits a aquesta exempció. En definitiva, com dèiem al començament, garantir l'accés significa actuar abans que l'estudiant arribi a la universitat, eliminar aquestes barreres que poden dificultar el seu itinerari acadèmic des del primer moment i, per tant, aquestes polítiques d'inclusió, com dèiem, no s'acaben quan una persona accedeix o entra a la universitat.

És a partir d'aquest moment que pensem que esdevé fonamental garantir, com dèiem abans, aquest acompanyament al llarg de tota la trajectòria universitària i reforçar encara més els serveis i recursos de suport que les universitats despleguen amb el suport del Departament. Com dèiem abans, hem de garantir la permanència i també l'acompanyament durant aquesta trajectòria acadèmica d'excel·lència. És precisament en aquest punt on adquireix tot el seu sentit aquestes polítiques d'acompanyament i els recursos que les universitats despleguen amb el suport del Govern, amb el suport del Departament, perquè la inclusió, com dèiem, no s'acaba el dia que l'estudiant accedeix a la universitat.

I també amb la finalitat de promoure aquesta igualtat d'oportunitats a l'alumnat amb discapacitat en l'àmbit de la vida universitària, és la Comissió d'Accés i Afers

Estudiantils del Consell Interuniversitari de Catalunya la que va aprovar, el juny de l'any 2005, el projecte Universitat i Discapacitat a Catalunya, Unidiscat. Aquesta iniciativa, ens agrada recordar que va ser pionera, de fet va ser pionera a Espanya i a Europa. Va néixer amb aquesta voluntat de donar resposta coordinada a totes aquestes necessitats de les persones amb discapacitat a les universitats catalanes, i també a contribuir a garantir-ne la igualtat d'oportunitats aportant línies d'actuació en l'àmbit organitzatiu, curricular i també l'acreditació dels títols i la prestació de serveis.

Per desenvolupar aquest projecte ja l'any 2006 el Consell Interuniversitari de Catalunya va impulsar la creació de la Comissió Tècnica Unidiscat, amb representació com dèiem abans, és molt important, de totes les universitats catalanes amb aquest espai que diem de reflexió, d'assessorament, anàlisi i de col·laboració interuniversitària. I una de les primeres actuacions, de fet, en el si d'aquesta comissió, va ser la Convocatòria d'Ajuts Unidiscat, destinada a finançar recursos materials, tècnics i personals per contribuir i poder garantir la igualtat d'oportunitats a l'alumnat amb discapacitat a les universitats públiques i privades sense ànim de lucre de Catalunya.

En aquest sentit el PIDUC incorpora i dona continuïtat a l'experiència acumulada per part d'Unidiscat, aquesta experiència que ens agrada recordar que va ser pionera, torno a repetir, a Espanya i també a Europa. Les convocatòries d'aquests ajuts es van iniciar l'any 2007, amb un import global màxim de cent mil euros i durant divuit anys s'han convocat anualment per poder afavorir la igualtat d'oportunitats i la inclusió de l'estudiantat. I, actualment, la Convocatòria, de fet, del 2025 manté un import global màxim de quatre-cents mil euros, quadruplicant recursos inicialment destinats a aquesta línia de suport. I aquesta consolidació de recursos posa de manifest –com pensem–, el compromís sostingut del Departament i del conjunt del Govern per reforçar els serveis de suport a les universitats.

Aquests ajuts, com dèiem, permeten finançar actuacions que són molt diverses, que responen a necessitats reals de les universitats, com ara actuacions que diem d'accessibilitat, adaptació d'espais, eliminació d'obstacles a l'accés, la comunicació oral, escrita o electrònica, ajuts també que diem tècnics que són especials, com

ordinadors, programari també adaptat, teclats específics, materials també de suport a l'aula i suport o assistència personal, com ara intèrprets de llengua de signes o acompanyants de suport.

Les dades també mostren com ha anat evolucionant aquesta realitat entre l'any 2007, l'any que es va iniciar Unidiscat, i el 2023 el nombre d'estudiants amb discapacitat acreditada matriculats a les universitats catalanes ha passat de mil vint-i-cinc a més de cinc mil estudiants. És aquest fet el que representa aquest increment que deia abans de tres-cents vuitanta-nou per cent, a partir del 2015 l'increment anual se situa entre el quatre i el nou per cent, és a dir, entre cent cinquanta-vuit i tres-cents setanta-quatre estudiants més cada any. A aquestes dades, cal afegir també que les universitats atenen estudiants que, tot i no disposar d'un certificat de discapacitat, presenten necessitats específiques de suport educatiu.

Segons el cens, també, que dèiem abans, elaborat pel Consell Interuniversitari de Catalunya, l'any 2023 les universitats catalanes van atendre 2.733 estudiants en aquesta situació. Aquest creixement s'explica també i explica l'evolució de les necessitats del sistema universitari. Llavors, també ens agrada gairebé cloure, no sé president quanta estona ens queda? *(Veus de fons.)* Un minut? Doncs, en definitiva, com dèiem, per nosaltres el que volíem ara era exposar totes aquestes actuacions amb una mirada retrospectiva, perquè també pensem que és molt important conèixer el punt de partida i anar al punt zero, al punt de l'origen de totes aquestes polítiques.

Garantir la permanència de l'alumnat significa garantir que qualsevol estudiant, com dèiem abans, pugui desenvolupar tota la seva trajectòria universitària amb el suport que sigui necessari.

Moltíssimes gràcies.

El president

Moltíssimes gràcies, consellera. I ara, pel grup proponent de la sessió informativa, el Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el diputat Carles Campuzano, pel temps de set minuts.

Carles Campuzano i Canadés

Gràcies senyor president, consellera. Per nosaltres era important que es produís avui aquesta compareixença, perquè certament, el balanç històric que ha fet la consellera és encertat. Si posem aquesta mirada llarga i ens situem en el 2005-2006, quan el Jesús Prujà, l'actual rector de la Universitat de Barcelona, el doctor Guàrdia, l'Emili Soro i l'Antoni Vilà van posar en marxa Unidiscat, perspectiva històrica, mostra com efectivament l'avenç en aquest àmbit ha estat molt rellevant.

Estem parlant de la garantia de drets de persones amb discapacitat, un perfil de persones que, com sap la consellera, les seves famílies pateixen sovint un sobrecost per la cura de les persones amb discapacitat, un col·lectiu de persones que té un índex de pobresa més alt, un col·lectiu de persones que té més dificultats, han tingut històricament, per accedir als estudis superiors, aquesta xifra que supera les cinc-mil dues-centes persones ens deu situar, suposo que, al voltant d'un dos per cent del conjunt dels universitaris del nostre país, per tant, un col·lectiu que té dificultats, i un col·lectiu, per tant, que necessita polítiques actives per fer efectiu aquest dret.

En un país en què en general els marcs legals que estem dotats, i especialment els marcs legals en l'àmbit de la discapacitat són marcs legals robustos i avançats, la consellera n'ha fet un bon repàs, amb la referència, a més a més, a la Convenció de Nova York de 2006 i el recentment aprovat Pacte Nacional per la Discapacitat. El problema no el tenim tant en el terreny del marc normatiu, sinó que el problema el tenim situat en el terreny de les polítiques. I en aquest sentit de la seva intervenció, i insisteixo, fent amb aquesta mirada històrica una mirada positiva respecte a l'evolució de les xifres, algunes qüestions que ens hi preocupen.

El Pla d'Inclusió i de la Diversitat, el PIDUC té un risc que és que, en la mesura que amplia el focus de les qüestions a abordar, no posi prou el focus amb relació a les qüestions de la discapacitat. Més, quan veiem que l'instrument específicament dotat per desenvolupar les polítiques d'atenció a la discapacitat, té un pressupost relativament petit. Si no he entès malament, la consellera ens parla de quatre-cents mil euros destinats a aquests ajuts més personals.

Jo no sé si havent-se creat fa vint-i-cinc anys, pràcticament, vint anys, amb aquest instrument, no té sentit de reforçar aquest instrument perquè vagi més enllà dels ajuts de caràcter més personal i que vagin, per tant, a polítiques més estructurals,

amb relació a l'accessibilitat física, a l'accessibilitat digital, a la formació dels propis professors del sistema universitari, en el seguiment efectiu de la presència, de la permanència dels alumnes amb discapacitat en el mateix sistema universitari, en la seva participació en la mobilitat internacional.

O sigui, Unidiscat va ser un bon instrument, però és un instrument relativament poc dotat. Es crea el pla d'inclusió i diversitat, amplia el focus, però potser necessitem, específicament en l'àmbit de la discapacitat, posar-hi més focus perquè en aquest col·lectiu, malgrat que les xifres ens indiquen que no anem pas malament, necessitem reforçar-hi.

Dos, probablement no tenim indicadors comuns del conjunt del nostre sistema universitari. O sigui, si avui féssim una comparativa de quines són les millors universitats de Catalunya en aquest camp, probablement ens costaria, perquè no ens consta a nosaltres que existeixin indicadors comuns que ens permetin comparar el nostre sistema universitari, si està avançant o no està avançant en aquesta direcció. I és més, difícilment el podem comparar també amb universitats d'altres països del nostre entorn europeu. Hi ha iniciatives europees que mesuren la qualitat de la inclusió de les universitats. No totes les nostres universitats participen en aquestes iniciatives europees i no totes participen amb el mateix nivell d'exigència.

Per tant, podríem ser més ambiciosos establint sistemes d'indicadors comuns que ens permetessin comparar les nostres universitats i hem de posar en valor la feina que han fet les universitats. Jo tinc molt present la Universitat Autònoma de Barcelona, que va ser pionera a mitjans dels anys noranta ja, posant en marxa programes d'acompanyament de les persones amb discapacitat. Jo diria que l'Autònoma va ser la primera, però segurament necessitem també acompanyar no només les més avançades, sinó el conjunt del sistema universitari i, per tant, l'existència d'indicadors comuns seria important.

Seria bo també que el sector de la discapacitat pogués participar d'aquesta conversa. On es residència aquest debat és fonamentalment en el Consell Interuniversitari de Catalunya, però probablement també tindria sentit que en els espais de participació del Consell Interuniversitari de Catalunya hi participés el Cocarmi i el Codiscat, que és l'espai institucional que té la Generalitat per articular...

Fitxer 4

la participació del sector de la discapacitat en aquesta discussió.

I finalment, segurament caldria dotar de més pressupost Unidiscat. Si volem acompanyar més les universitats, respectant la seva autonomia, la seva autonomia consagrada per les nostres lleis, però volem que les nostres unitats siguin de referència en el conjunt d'Europa en les seves polítiques d'inclusió, la meva sensació és que necessitem posar-hi més recursos i que pel conjunt del pressupost de la Generalitat hi ha recorregut per incrementar-hi aquests recursos posant també en valor.

I això li vull dir també a la consellera, òbviament que, segurament quan Unidiscat es posa en marxa a principis d'aquest segle, la realitat de la discapacitat estava molt més focalitzada, deia la consellera, hem incorporat també en aquesta atenció a la diversitat persones que no tenen el grau de discapacitat, que tenen problemes de salut mental, que tenen problemes de trastorns del neurodesenvolupament, que és una altra realitat, ens parlava de gairebé més de dues mil set-centes persones, alumnes que estan en aquests perfils. Tot plegat segurament demanaria també incrementar els recursos que tenim destinats a Unidiscat, reforçar-ne la seva governança i reforçar-ne les seves capacitats.

Estem convençuts que fer efectius els drets de les persones amb discapacitat és una política i un compromís que aquesta cambra, amb independència de les posicions partidistes que puguem tindre en altres àmbits, podem compartir. Tenim una història d'èxit, però ens sembla que toca fer un salt endavant amb més ambició, si és possible.

Res més i moltes gràcies.

El president

Moltíssimes gràcies, diputat. I ara és el torn del Grup Parlamentari de Junts i té la paraula el diputat Isaac Padrós.

Isaac Padrós i Suarez

Gràcies, president. Consellera, gràcies per la seva compareixença. Estarem d'acord que la política d'inclusió i acompanyament a les persones amb discapacitat a les universitats catalanes és un debat molt seriós i per això necessitem dades i fets. He reconstruït la sèrie disponible combinant diferents fonts oficials, Departament de Recerca i Universitats, AGAUR, el CIC i Idescat, i amb dades institucionals de la UOC. En el curs 2002 i 2003 hi havia quaranta-vuit nous estudiants universitaris amb discapacitat a Catalunya. En el curs 2007-2008 ja n'hi havia mil vint-i-cinc, com bé ha dit vostè, matriculats. El curs 2021-2022, més de quatre mil.

En dues dècades el col·lectiu de persones amb discapacitat a l'àmbit universitari ens hem multiplicat per més de vint. Estic parlant d'estudiants que hem fet pública la nostra condició de persona amb discapacitat en el moment de formalitzar la matrícula. Sempre hi pot haver qui tingui una discapacitat invisible i per qualsevol motiu prefereixi no fer-ho públic, i a més és absolutament legítim.

A partir d'aquí vull fer valdre explícitament la feina de la UOC. És la primera universitat catalana en nombre d'estudiants amb discapacitat i concentra més de la meitat del total català. Vuit-cents seixanta-nou estudiants el 2013, mil quatre-cents noranta-sis el curs 18-19, dos mil setanta-dos el curs 21-22, un creixement del vint per cent en dos cursos. Això no és casualitat, estic segur que és el resultat d'un model flexible, no presencial, que ha eliminat moltes barreres que a la universitat tradicional sovint encara pesen massa. De fet, la UOC demostra que quan el disseny institucional es pensa des de l'accessibilitat per tothom, els resultats arriben. Per tant, és un actiu català que hauríem de citar més sovint.

I, consellera, em sap greu i és molt significatiu que vostè no hagi dit ni una sola paraula del model d'èxit de la UOC en aquest camp. Tampoc ni de la participació de les entitats del Tercer Sector en la participació de les polítiques públiques pel que fa a estudiants universitaris amb discapacitat. De fet, miri, però per què les persones amb discapacitat necessitem estudiar a les universitats? Mirin, l'accés només té sentit si es produeixen oportunitats reals. Per tant, en fets, miri, segons l'INE, a vostès els agrada molt parlar d'Espanya, INE i el SEPE, els estudis superiors redueixen dràsticament la bretxa laboral de la discapacitat, però l'accés i la contractació posterior continuen sent els colls d'ampolla.

El 2022, la taxa d'atur de les persones amb discapacitat amb estudis primaris era del 32,1 per cent, amb secundària del 23,7 per cent, amb estudis superiors només el 12,2 per cent, pràcticament idèntica a la taxa de la població sense discapacitat reconeguda oficialment, que és del 12,8 per cent. Consellera, els estudis universitaris, també per les persones amb discapacitat, gairebé eliminen la bretxa. Aquesta és la millor justificació que existeix per invertir en accés universitari. És a dir, no és només una qüestió de drets, és la política d'ocupació més eficaç que tenim a l'abast, especialment, insisteixo, pel col·lectiu de persones amb discapacitat.

Però el coll d'ampolla persisteix, fixi's, només el 27,4 per cent dels actius amb discapacitat té estudis superiors, davant del 44,1 per cent de la població activa general. Disset punts de diferència. I un cop titulats, el mercat tampoc ens absorbeix. Segons el SEPE, tornem-hi, només el 5,5 per cent dels contractes a persones amb discapacitat van a persones amb estudis universitaris, mentre el 67,9 per cent van a persones amb ESO o inferior. L'esforç d'universitats com la UOC es troba després amb un mur que no depèn d'ells, depèn de l'altre departament, el d'Empresa i Treball. D'aquí ve que li proposem, consellera, un treball conjunt amb el Departament d'Empresa i Treball per aterrar fets, mesures concretes i polítiques útils que permetin aprofitar i canalitzar aquest coneixement.

També tenim el PIDUC, aprovat pel Consell Interuniversitari l'octubre del 24, quinze objectius estratègics, trenta-nou d'específics, molt ambiciós sobre el paper, però un pla d'orientació no és per si sol una política. I l'única eina de finançament directe, l'Unidiscat, ve del 2005, exclou obres majors i personal tutorial i deixa fora, atenció, la neurodivergència, TDA, TEA, dislèxia, tot i que, segons la mateixa enquesta que el seu departament promou, el trenta-quatre per cent dels estudiants en mostren símptomes.

Consellera, si la UOC ens ensenya com fer-ho bé en el model no presencial, mireu, si us plau, aixequem la mirada, quin és el referent internacional pel que fa a la universitat presencial, és a dir, la de campus, fixi's, atenció, als Estats Units, a la Universitat de Califòrnia, Berkeley, i atenció, perquè també és pública, com les nostres, o la majoria de les nostres, fixi's, va crear l'any 1970 el primer Disabled Students' Program del món, arran de la lluita d'Ed Roberts i els Rolling Quads.

Cinquanta-cinc anys després, té gairebé quaranta professionals a temps complet, atenen més de tres mil cinc-cents estudiants amb discapacitat, i l'any passat va inaugurar el Creekside Center. Segur que el seu anglès és millor que el meu, jo faig el que puc, eh? En tot cas, fixi's, és política de país, sostinguda amb estructura, amb pressupost, i amb resultats mesurables. El diputat Campuzano en parlava, eh?, quines mesures? *(Sona el senyal acústic que indica el temps que queda d'intervenció.)*# Doncs miri, aquest és l'exemple a seguir, igual que la UOC ja ho és en el seu àmbit, aquí tenim un altre referent que també és, segurament, digne d'orgull pels americans.

Ara li demano mesures efectives –em queda només un minut, m'ha semblat sentir–, li demano mesures efectives pensades especialment en qui fa i respira universitat amb els estudiants. És a dir, m'adreço a qui fa universitat cada dia, professorat, consellera, inclusió es practica a l'aula, per això necessitem més formació real de tracte adequat pel professorat i accessibilitat al contingut que els professors ens faciliten o pretenen facilitar-nos. Els rectors i rectores, el PIDUC porta el seu segell, ara, consellera, el que toca és dotar-lo de recursos i fer-ne el seguiment públic i institucional. Sovint, també, és el PTGAS qui sosté, amb mitjans insuficients, l'atenció diària. Necessiten plantilla, no voluntarisme. Consellera, li proposo un paquet de mesures de suport pels PTGAS.

I a tota la comunitat universitària... *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* Acabo, president; la inclusió és la mesura de com es mesura una universitat. De fet, algú de vostès s'imagina un voluntariat per part dels estudiants de tercer o quart amb discapacitat que comencen? Doncs això, per exemple, ja es fa a la Universitat de Girona i, de fet, és un gran èxit. De fet, miri, jo mateix he sigut voluntari de companys que han començat a primer i que, sense discapacitat, van quedar sorpresos en veure que el seu alumne de suport és un tio que no hi veu. De fet, calen molts més programes com aquests. I, si em permeten, li faig dues preguntes molt ràpides.

La primera, el PIDUC té calendari d'implementació vinculat per cada universitat amb terminis i partides pressupostàries assignades, o només queda en recomanacions? La segona, i ho comparteixo amb el diputat Campuzano, eh?, amb quins indicadors

s'avalua el compliment del PIDUC universitat per universitat i, a més, li demano si es publicaran els resultats de manera desagregada. Tinc altres preguntes i tenia altres coses, només demanar-li o proposar-li consellera que esperem respostes concretes i, si les vol ampliar, més endavant, com sempre, estic a la seva disposició.

Moltes gràcies.

El president

Moltíssimes gràcies, diputat. I ara és el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya i té la paraula la diputada Míriam Casanova.

Míriam Casanova Domènech

Moltes gràcies, president. Abans de tot, també voldria agrair a la consellera que avui comparegui a la comissió i per explicar una política tan rellevant com és la inclusió de les persones amb discapacitat en el món universitari. Les universitats sabem que tenen una gran missió, que és transmetre coneixements, competències, habilitats als estudiants per tal que, al finalitzar els seus estudis universitaris, es converteixin en grans professionals i capaços de contribuir a donar resposta als grans problemes i reptes que té la nostra societat.

A dia d'avui, en general, qui té estudis superiors té més i millors oportunitats laborals i, possiblement, m'atreiria també a dir que pot tenir una vida personal també més plena. I, per això, és fonamental que la universitat pública sigui de qualitat i que garanteixi la igualtat en l'accés i la continuïtat fins a finalitzar l'educació superior. Aquest principi bàsic d'igualtat en l'educació universitària va de la mà de l'accessibilitat com a dret fonamental dels estudiants però també dels professors com del personal tècnic i administratiu.

Això vol dir que s'ha d'eliminar tot tipus de barreres, les físiques, pedagògiques i també digitals. I en aquest darrer sentit, tots els documents digitals, les webs, les aplicacions, han d'estar preparats perquè tothom pugui accedir-hi en igualtat de condicions. I sabem que, actualment, no són plenament accessibles a excepció de la UOC, que també des del Partit Popular i volem felicitar-la públicament i que, sens dubte, és un model a seguir.

Al mateix temps, cal dotar recursos materials i tècnics adaptats; les eines assistencials; l'acompanyament, com deia vostè, consellera, per part de professionals especialitzats; la formació docent; programes específics de pràctiques, que no se n'ha parlat, per poder adaptar-se a les necessitats diverses de cada estudiant amb discapacitat. Sens dubte, la legislació també considerem que ha fet passos significatius a favor de l'accessibilitat en l'àmbit universitari, sobretot amb la LOSU i també, com vostè ha destacat, amb un principal instrument, que és el PIDUC.

Però també pensem que la dotació econòmica de l'Unidiscat i la formació del professorat a favor de l'accessibilitat és, en general, baixa a les universitats públiques catalanes i, per tant, creiem que cal el compromís d'una major inversió i sostinguda per part de l'Administració cap a les universitats en aquest sentit i que també el professorat sàpiga què ha de fer per donar resposta a les necessitats diverses de l'alumnat. A dia d'avui pensem que encara estem lluny d'assolir la inclusió de tots els estudiants, que va molt més enllà, com vostè deia, de compartir aula, de compartir centre universitari i, per tant, ha de poder implicar el poder participar, aprendre, comunicar-se, moure's, formar part, en definitiva, de la vida universitària en igualtat de condicions.

En definitiva, tots els estudiants s'han de sentir inclosos a la universitat en tots els àmbits. I amb aquesta finalitat, també calen campanyes de sensibilització per fomentar la cultura de l'accessibilitat, per tal que preocupi a tothom i no només les persones amb discapacitat, les seves famílies o els professionals que els acompanyen. En definitiva, pensem que queda molt per fer si realment volem garantir el principi d'igualtat d'oportunitats en l'accés i en la continuïtat en els estudis universitaris i, sobretot, de les persones amb discapacitat. I, per tant, el Govern hauria d'explicar quines mesures està aplicant o quines preveu intensificar per avançar en aquest sentit.

De fet, actualment, tenim sobre la taula diverses situacions que posen en qüestió el compliment del principi d'igualtat d'oportunitats a les universitats i que poden afectar el conjunt d'estudiants. Sense anar gaire lluny, a les proves de la selectivitat d'enguany s'ha qüestionat aquest principi d'igualtat per part del voltant de mil tres-

cents estudiants que han presentat una queixa col·lectiva, perquè consideren que l'examen de matemàtiques era excessivament llarg,...

Fitxer 5

perjudicant la nota final i, en alguns casos, perdent la possibilitat d'accedir als estudis o a les universitats que volien. De fet, la nota mitjana de l'examen de matemàtiques ha estat només d'un 4,18, la pitjor en deu anys.

Arran d'aquesta situació, des del Partit Popular, immediatament van formular diverses preguntes al Govern que no han estat contestades, com era el percentatge d'alumnes que va respondre sencer l'examen i, d'una altra banda, quin sistema de revisió prèvia dels exàmens s'aplica per garantir que els exàmens no contenen errors i que s'adeqüen en l'extensió i a la dificultat. A banda de la manca de transparència, l'anàlisi tècnica que es va encarregar des del Departament conclou que la càrrega de càlcul i la durada de la prova realment es podien millorar. Per tant, tot apunta que s'ha infringit el principi d'igualtat d'oportunitats i que calen mesures compensatòries urgents per corregir el perjudici ocasionat. I per això voldrien saber què està fent o què farà de forma immediata el Govern per resoldre aquest greuge.

Un altre fet que també pensem que posa en qüestió el compliment del principi d'igualtat d'oportunitats a les universitats és el sistema actual de beques dels estudiants. L'Informe de la Sindicatura de Comptes, el número 4/2025, conclou que les beques i ajuts a Catalunya tenen limitacions que afecten a la seva eficàcia perquè no s'ajusten a la realitat socioeconòmica. Hi ha alumnes de llars catalanes amb risc de pobresa que no tenen dret a rebre la quantia de la beca general. I, per altra banda, l'import de les beques no és suficient per cobrir les necessitats econòmiques que suposa a un llar l'educació universitària d'un dels seus membres.

Per això des del Partit Popular creiem que no hi ha prou a dir que s'incorpora en el pressupost la dotació de les beques generals, sinó que cal ampliar l'import i el nombre de beques per garantir l'accés i la continuïtat dels estudiants de llars amb pocs recursos a l'educació superior i adaptades a les necessitats familiars i territorials pel curs 2026 i 2027. En definitiva, la conclusió final és que calen mesures ambiciosos, continuades i quantificades, com també deien els diputats que m'han

precedit, per part del Govern per ajudar la universitat catalana a caminar en grans passes cap a la igualtat, posant fi a tractes injustos segons les capacitats, però també segons els recursos econòmics o el codi postal, entre altres.

Moltes gràcies.

El president

Moltíssimes gràcies, diputada. I ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya i té la paraula la diputada Júlia Calvet.

Júlia Calvet Puig

Gràcies, president. En primer lugar, agradecerle su comparecencia, señora consellera. Decirle que, des de VOX tenemos claro que la inclusión, el apoyo y la eliminación de barreras para los estudiantes con incapacidad en nuestras universidades no deber ser solo un mero debate político, sino que realmente es una obligación moral y de justicia social.

Apoyamos –y de hecho siempre apoyaremos–, cualquier medida real que garantice la igualdad de oportunidades para las personas que tienen que esforzarse más para sacarse una carrera universitaria. Pero la pregunta aquí que yo quiero formularle hoy es ¿y ustedes? ¿Ustedes de verdad quieren luchar por los estudiantes con discapacidad, contra esas barreras que hemos estado hablando durante su comparecencia? Lo digo porque, claro, señora Montserrat, sus palabras dicen una cosa, pero luego sus datos dicen otra bien distinta. Porque, sinceramente, me indigna muchísimo ver cómo, por ejemplo, ha estado parte de su intervención utilizando palabras grandilocuentes como *inclusió, diversitat, complexitat*.

De hecho, es que se han pasado diez minutos hablando, por ejemplo, recitando las leyes, los decretos, los tratados y demás, pero es que la realidad es que los estudiantes con discapacidad en Cataluña siguen enfrentándose a esas barreras. A unas barreras que esta Administración es incapaz de derribar. O sea, y yo se lo digo, si es incapaz de derribar estas barreras es precisamente porque prefiere despilfarrarlo en otras chorradas, en otras cosas. Y eso es así. Yo sé que siempre estamos con el mismo discurso, pero es que no me cansaré de decirlo hasta que esto no se solvente, hasta que esto no se solucione y hasta que no se despilfarre ni

un euro más, cuando hay temas muy importantes, como los que se están hablando hoy, en los que les falta dinero y les falta presupuesto.

Porque ustedes siempre dicen, no, es que no hay dinero. No, dinero hay, porque hace aproximadamente dos semanas hemos aprobado, bueno, ustedes aprobaron, el presupuesto más elevado de la historia. Más de 49.000 millones de euros. Así que no me diga que no hay dinero, que no hay recursos suficientes, porque sí los hay. El problema real es que ustedes tienen otras prioridades y destinan ese dinero que debería ir a cuestiones importantes, como las que, repito, se están tratando hoy, a chorradas, a género, a controlar la lengua de las clases, a controlar la lengua que usan los estudiantes. Sí, sí, y destinan parte del presupuesto a ello.

De hecho, es que ya lo estuvimos hablando durante varias comisiones, pero es que lo que es surrealista es que hay un presupuesto de 49.000 millones de euros, y ustedes presenten, eso sí, con mucha propaganda y como si fuera lo mejor de todo, esos cuatrocientos mil euros para el programa, por ejemplo, de ayudas Unidiscat, ¿no?, que usted decía al final de su comparecencia. Como si fuera lo mejor que pueden hacer, cuando realmente, usted decía, ¿no?, es el máximo que establece el PIDUC. Pero bueno, estamos en el Parlamento, vamos a cambiarlo, porque cuando les interesa bien que cambian las cosas.

De hecho, es que hasta por cambiar cambiaron hasta el código penal cuando les interesó. Con lo cual, ¿por qué no lo cambiamos? ¿Por qué no vamos a destinar más presupuesto de su partida, digamos, de su presupuesto a las cosas que realmente, a las necesidades reales, a las cosas que realmente importan? ¿Por qué no lo hacemos? Porque, mire, de 49.000 millones solo destinan cuatrocientos mil euros para repartir entre las doce universidades de Cataluña. Eso representa el 0,0008 por ciento del total de su presupuesto. Entonces, no sé, ¿usted ha hecho la cuenta? Eso toca, digamos, a una media de unos treinta y tres mil euros por universidad. ¿De verdad pretende convencernos de que con treinta y tres mil euros al año una universidad puede adaptar laboratorios, instalar ascensores, renovar mobiliario, etcétera?

Desde luego que no. Es que no se lo cree nadie. Nadie. Entonces, ahora, cuatrocientos mil euros que le... Sigo con este dato, porque es el último de lo que se

ha hablado, pero podría citar otros tantos. Pero es que tenemos cuatrocientos mil euros para estas becas, para estas ayudas, pero luego tenemos 131 millones para el Departament d'Unió Europea i Acció Exterior. Es decir, para abrir embajadas por medio mundo. O sea, para eso sí que hay dinero. Porque, vamos, es que no hay partida tan elevada como esta que vaya a los estudiantes con discapacidad. No hay ninguna en sus presupuestos. Y es que, claro, con 11 millones, que es solo un mes de lo que nos cuesta su entramado de Acción Exterior, por ejemplo, nos sobraría para llevar a cabo muchas de las acciones posibles para personas con discapacidad. De las que dicen que sí, hace falta hacer, pero que aún no podemos hacer. De eso, precisamente.

Y esa es la auténtica realidad, señora *consellera*. Pero vayamos a su departamento, porque mientras destinan, repito, esos cuatrocientos mil, resulta que no dudan en gastar casi 2 millones de euros en el Institut Ramon Llull, un chiringuito que se dedica pues a, no sé, vender el relato separatista por medio mundo. Y esa es la realidad. Y le voy a repetir estos datos, cueste lo que cueste, y las comisiones que hagan falta, porque esa es la realidad. Esos son sus presupuestos. Esos son sus datos, no los míos. No los de VOX.

Por tanto, yo se lo digo, menos propaganda y más recursos reales para quienes de verdad lo necesitan. Menos anuncios vendiendo migajas a los universitarios con alguna discapacidad y más partidas presupuestarias reales para garantizar de una vez por todas su dignidad y la igualdad de oportunidades. Una igualdad de oportunidades real. Eso es lo que le pedimos, señora *consellera*. Le pedimos que esas palabras grandilocuentes que ha usado en su discurso, que tanto usa, sean una realidad. Una realidad también reflejada no en sus discursos, sino en sus datos y en sus presupuestos.

Gracias.

El president

Moltíssimes gràcies, diputada. I ara és del Grup Parlamentari dels Comuns, la diputada Susanna Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, president. Gràcies, consellera, també per la seva intervenció. També gràcies al grup proponent per fer que dediquem el temps necessari a aquesta matèria. Jo crec que hem de fer totes també una reflexió, que el fet de parlar d'un tema o atendre un tipus de polítiques no va en detriment de les altres, sinó que justament el que estem treballant és perquè pugui haver-hi un enfocament que garanteixi la igualtat d'oportunitats i els drets per tothom des de la seva diversitat. I d'això és el que estem parlant, ens agradi més o ens agradi menys.

Nosaltres sí que volíem preguntar-li, ha parlat molt del PIDUC, que és, sens dubte, un pas endavant. Jo crec que el fet de tenir plans sempre ajuda molt a endreçar, sobretot, la voluntat política que hi ha darrere, l'enfocament que hi ha darrere. I crec que, per exemple, tenir un pla que claríssimament aposta per aquesta interseccionalitat, perquè sense, si no s'entén la interseccionalitat, doncs evidentment no s'entén que en realitat fa molta, però molta referència a les necessitats específiques de les persones que tenen algun tipus de discapacitat, perquè justament la diversitat que tenen és la que requereix aquest enfocament interseccional.

Perquè no és el mateix una persona amb discapacitat que sigui dona i que visqui en una zona rural, que una persona amb un altre tipus de discapacitat que, per exemple, que sigui una persona trans i que visqui en una barriada de baixos ingressos de l'àrea metropolitana. Per tant, aquesta interseccionalitat ha d'estar present en totes les polítiques que fem, i també en les del seu departament, de cara a aquest pla d'inclusió i diversitat a les universitats.

El que passa és que els plans han d'anar una mica més enllà també d'aquest enfocament i d'aquesta voluntat política, que és necessari insistir, i és imprescindible, i ja se li ha dit, han d'entrar molt també en l'operativitat d'aquests eixos, d'aquests objectius, en les accions concretes, que sí que és veritat que les esmenta, però hi ha poca referència a indicadors que permetin fer un correcte seguiment, hi ha poca calendarització i hi ha pràcticament res de recursos econòmics, i al final, això fa que, jo entenc que em contestarà, l'autonomia de les universitats, sí, però si en aquest marc general no marquem ja un escenari també i un calendari i uns mínims indicadors, com ja es deia, per poder realment fer un

seguiment, fer una fiscalització, fer una avaluació i fer una comparativa entre les diferents universitats, doncs és un pla que queda una mica coix.

Així que sí que li volíem preguntar, per quant han previst fer el primer informe de seguiment del pla, en quin estat es troba, perquè entenc que crec que ara farà poc més d'un any que està aplicant-se, doncs que ja és un bon moment per veure què cal reforçar i què cal reorientar. Sí que volia preguntar-li també, tot i que no té a veure amb el seu departament, però segurament està molt relacionat, que li deia també el diputat de Junts, i és en les oportunitats reals que tenen les persones amb discapacitat per accedir a la universitat, més enllà de les diferents millores que es puguin fer un cop hi són, i que moltes tenen a veure amb les dificultats per aplicar el decret d'educació inclusiva.

Si ja tenim un problema en la formació en primària, en secundària i en batxillerat i dificultats perquè les persones que tenen algun tipus de discapacitat realment puguin rebre l'atenció que necessiten i l'especificitat que necessiten, segurament això les condiciona molt en la seva arribada a la universitat. I sí que li volia preguntar què en pensa d'això, si estan treballant, per exemple, amb el Departament d'Educació per corregir aquest biaix o aquestes dificultats de moltes de les persones que tenen aquestes discapacitats per accedir a la universitat, perquè, per exemple, segurament en molts casos com les persones amb discapacitat intel·lectual potser és que ni s'ho plantegen.

I és cert que hi ha programes de l'ONCE que estan treballant en aquesta línia amb formacions específiques per aquestes persones, però tinc dubtes de l'abast que tenen, a quanta gent arriben, i sobretot, si realment durant aquesta etapa de formació que seria la secundària reben els inputs i les referències, sobretot les referències. Sabem que si no tenim referents en els llibres publicats, si no tenim referents a les classes, si no tenim referents en el que veiem a la televisió, és molt difícil aspirar a que també tens aquest dret i a que també tens aquesta possibilitat d'accedir a la universitat, de treure't una carrera i poder-te dedicar al mateix que es dediquen les persones que no tenen cap tipus de discapacitat o necessitat educativa especial.

De fet, una de les polítiques és que hi ha com una reserva del cinc per cent en cada grau per persones que tenen més d'un trenta-tres per cent de discapacitat. I volíem

preguntar una mica per l'aplicació d'aquest cinc per cent, si, per exemple, pot ser que hi hagi graus on es queda curt perquè hi ha molta més demanda que places que s'ofereixen, i és evident que això també, doncs, si la resta de les places van pels criteris que aplica tothom, pot ser que hi hagi persones amb discapacitat que et quedin sense aquestes places o si hi ha, potser, especialitats que més aviat no s'hi arriba, que per les raons que siguin, i sí que l'hi volia preguntar també, no hi ha aquest interès en poder-hi accedir.

Una altra pregunta –que ja li han preguntat també–, de fet ja s'ha comentat, és, un cop estan a la universitat, un cop comencen les classes, aquesta adaptació dels continguts, aquesta adaptació de la docència en aquestes persones, perquè –i torno al tema que té a veure amb el decret d'educació inclusiva, és a dir, tens dret a accedir, tens dret a fer aquests estudis, arribes als estudis, però això requereix, després, un acompanyament a la docència, una formació a la docència i tota una sèrie de recursos que sí que li volíem preguntar si vostè creu que s'està garantint això des de les universitats.

I, sobretot, aquesta formació al professorat per aquestes eines i aquests recursos que ells també necessiten, sens dubte, igual que ho necessiten els seus companys de secundària per poder atendre aquesta diversitat. I, sobretot, que fem tots un esforç. Que l'adaptació de les universitats no és només posar rampes i ascensors, perquè a vegades ens quedem una mica amb el gran titular de, no ens gastem diners en posar ascensors, sinó que va molt més enllà perquè les necessitats són diverses, són molt plurals, o sigui, són molt específiques per cada tipus de discapacitat, i van molt més enllà de les barreres arquitectòniques que potser protagonitzen els discursos més...

Fitxer 6

fàcils i populistes.

Gràcies.

El president

Moltíssimes gràcies, diputada. No havent representants de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, ni del Grup Mixt, tindria la paraula el Grup Parlamentari de Socialistes i Units per Avançar, el diputat David González.

David González Chanca

Moltes gràcies, president. Bona tarda a tots i totes. Consellera, moltes gràcies per aquesta compareixença i per una informació tan detallada com la que ens ha expressat. Crec que avui és important començar fent una reflexió que va molt més enllà de les xifres que s'han donat, moltes. Una de les línies clares de treball d'aquest Govern des del principi de mandat va ser insistir en la formació al llarg de tota la vida, una línia de treball evident. I aquesta formació ha de ser inclusiva per ser justa, i també perquè és la millor manera de garantir la possibilitat real de formar-se en qualsevol moment i en qualsevol circumstància de la vida.

Quan parlem d'inclusió a la universitat no estem parlant d'una política dirigida a una minoria, crec que tots i totes ho hem comentat, sinó d'un model de societat. Un model de societat que entén que la igualtat no consisteix a tractar a tothom exactament igual, sinó a garantir que tothom tingui oportunitats reals de desenvolupar el seu projecte de vida. Consisteix en defensar que la universitat pública és generadora de talent i a la vegada també captadora del mateix, d'un talent que no sempre ha estat correctament valorat per part de la societat. Per això compartim plenament la idea que vostè ha expressat avui aquesta tarda. La inclusió no és una política sectorial, és una política transversal. Ha de ser una manera d'entendre el conjunt del sistema universitari i una manera efectiva de garantir drets i llibertats.

Tots i totes sabem que la universitat és el lloc on es forma sempre el coneixement, on es genera i on es transfereix el coneixement, però també on formem els ciutadans i les ciutadanes i els professionals que construeixen cada dia la nostra societat. Si les universitats no són inclusives, tenim un problema perquè difícilment la societat ho serà en el present actual i en el futur. Segurament una de les raons de la diagnosi actual que tots i totes compartim és que ha mancat visió inclusiva en els governs del passat, i en el present encara estem lluny d'una universitat accessible al cent per cent.

Per aquest motiu, tot i que el punt de partida evidentment és difícil, de manera innegable, valorem molt positivament que el Departament hagi impulsat un marc compartit com és el PIDUC, que ens ha explicat que reforça la coordinació entre les universitats i que es treballa conjuntament amb els serveis especialitzats i amb totes les entitats de la comunitat.

També és molt positiu que s'hagi entès que la inclusió no comença únicament a partir del primer dia de classe, que és una demanda històrica que comença molt abans que la persona pugui arribar al sistema universitari. En les proves d'accés a la universitat, en l'orientació que es dona prèviament, en la informació que reben les famílies i l'alumnat, en les beques, en l'acompanyament durant tota la trajectòria acadèmica i, evidentment, també en l'accés a la carrera investigadora, perquè hi ha vida també acadèmica més enllà de la universitat. La inclusió no es pot limitar a donar resposta quan apareix un problema o quan apareix una necessitat, sinó que el gran repte que tenim per davant és avançar cap a un sistema que estigui pensat des del primer moment perquè sigui accessible sempre per tothom.

Quan una aula és accessible, quan una plataforma digital és accessible, quan una metodologia docent és flexible, no només guanyen les persones amb discapacitat, les persones a les que estan primordialment dirigides aquestes polítiques, sinó que guanya tota la comunitat universitària en el seu conjunt, i crec que aquest és el canvi cultural que hem d'anar consolidant, que encara estem en el procés de consolidació.

Un altre aspecte que coincidim i que ha posat en valor és la diversitat actual. Cada vegada hi ha més estudiants que arriben a les universitats amb necessitats específiques de suport educatiu, moltes d'elles vinculades a salut mental, a trastorns de neurodesenvolupament o a situacions que fa uns anys pràcticament eren invisibles. Aquestes persones no arribaven al sistema universitari. Això que tenim a dia d'avui no és un problema, és una mostra que avui hi ha més diagnòstic, més confiança en les institucions i més persones que saben que tenen dret a estudiar a la universitat.

Per tant, el repte no és reduir aquesta realitat, reduir el nombre de persones que arriben amb aquestes necessitats, sinó que el repte és ser capaços de donar-hi una resposta adequada amb una implicació a la formació del professorat, amb la

coordinació institucional, amb la tecnologia adient, amb la innovació docent i sobretot amb una cosa molt humana, que és amb l'escolta, amb l'escolta activa. Escoltar les universitats, escoltar els professionals que hi treballen i especialment escoltar les persones amb discapacitat, que són les que millor poden explicar quines barreres continuen existint actualment a la nostra societat.

Encara hi ha barreres que són molt evidents, físiques, però també hi ha barreres digitals, hi ha barreres burocràtiques, hi ha barreres actitudinals i fins i tot hi ha barreres invisibles que moltes vegades acaben sent més difícils i acaben condicionant més que qualsevol escala o qualsevol porta que si és visible. La responsabilitat de les institucions és precisament aquesta, eliminar totes les barreres perquè el talent pugui arribar tan lluny com sigui possible. Eliminar les barreres perquè la gent pugui viure de manera digna.

Per això, ens sembla especialment encertat que el Departament de Recerca i Universitats treballi des d'una perspectiva transversal i que aquesta entengui la inclusió com una política compartida entre tot el conjunt, entre les dotze universitats de Catalunya, entre totes les administracions públiques i el conjunt de la societat, perquè invertir en inclusió no és mai una despesa, és una inversió en talent, és una inversió en la igualtat d'oportunitats real i és també una inversió en la competitivitat del país.

I en aquesta tasca sempre trobarà el suport del nostre Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

El president

Moltíssimes gràcies, diputat. I ara, per respondre a les qüestions plantejades pels diferents grups, tindria la paraula per quinze minuts la consellera d'Universitats i Recerca.

La consellera de Recerca i Universitats (Núria Montserrat Pulido)

Bé, doncs, en primer lloc, agrair a tots els grups parlamentaris la vostra intervenció. També m'agradaria constatar que aquesta compareixença emergeix en el si d'una conversa que mantinc amb el diputat Campuzano, on compartim la voluntat d'actualitzar i també, per part nostra, explicar en quin punt estem en el desplegament

de polítiques d'inclusió, precisament perquè des de l'inici de la legislatura hem anat desgranant sobretot polítiques adreçades a l'accés universitari.

Gràcies també al consens de la cambra també es va aprovar el decret de preus l'any passat amb pressupost prorrogat, que va permetre aquesta reducció en el preu dels graus habilitants i també en els màsters habilitants, i una reducció de fins al trenta per cent en els màsters no habilitants. Això és fruit del consens i això també ens agradava comentar-ho, també molt recentment els ajuts a famílies monoparentals en el sí també de l'acord pressupostari. I jo crec que mereixíem també tenir una conversa tranquil·la i pausada i reflexionar conjuntament.

Quan moltes vegades heu fet referència els diferents grups a què l'ajut que es fa amb Unidiscat és molt baix, volia fer un apunt aquí. No s'esgota. És a dir, les universitats no sol·liciten, no esgoten aquesta possibilitat, no superem la sol·licitud de quatre-cents mil euros. Dos missatges importants. Les universitats tenen, des del 2023, es va fer un increment substancial d'aquest ajut, eh?, no em vull equivocar, no he tingut temps de repassar els números, però es va fer a poc a poc, de forma molt sostinguda, de cent mil a quatre-cents mil euros. I quan heu fet aquesta crítica cap al departament, que estem dotant de poc pressupost d'aquests ajuts, és que les universitats públiques tampoc estan esgotant aquesta..., i les privades no estan esgotant aquesta necessitat.

Dues lectures. Una. Fer més promoció encara de la convocatòria, que totes les universitats afortunadament coneixen perquè tenim reunions i aquí també agrair a les universitats, després faré menció específica a la UOC i a altres universitats, perquè no he tingut temps abans de fer-ho, però crec que hem de, també entre tots, constatar que la pròpia naturalesa de la UOC permet una sèrie d'actuacions i les altres universitats, el fet de ser presencials tenen més dificultats. Això no va en detriment d'agrar l'esforç de la UOC, a la qual li vam demanar per aquesta compareixença una presentació que ens van fer avenir i refermar que tenim aquesta presentació aquí, però no tenim temps per explicar-ho, però també nosaltres, per descomptat, agrair a les dotze universitats del SUC tot l'esforç que estan fent.

Llavors, tornant una altra vegada a la vostra apreciació, és poc recurs. Segurament, o no, perquè realment no esgoten aquesta quantia. No podem interpel·lar les

universitats en aquest sentit, el que hem de fer segurament serà més promoció de la convocatòria –torno a dir, ja la coneixen–, i un altre aspecte que també crec que és important esmentar durant aquest mandat, també fruit del consens amb el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, i també quan hem treballat conjuntament els pressupostos. Durant aquesta legislatura hem tingut un increment del PIU aproximadament, que és el Pla d'Infraestructures Universitàries, de 17 milions d'euros en aquestes inversions. No sabem a dia d'avui si algunes d'aquestes inversions tindran un impacte o no en persones amb discapacitat, però també volia posar a la taula que s'estan fent unes inversions importants en el si de les pròpies universitats que sol·liciten aquests recursos per fer aquestes adaptacions.

Llavors no s'esgoten aquests quatre-cents mil euros, per això és important que fem aquesta reflexió, què és el que està fallant si és que està fallant alguna cosa, perquè torno a dir, el termòmetre que tenim que és el cens, que és el que ens indica aquest increment progressiu d'estudiants que sol·liciten aquestes necessitats especials a l'hora d'anar no únicament a l'accés sinó també aquest acompanyament, aquí les universitats responen. I responen, això no ho podem negar, no crec que ningú ho hagi fet, però jo també ho volia..., per si ha quedat algun dubte, simplement no s'esgoten aquests quatre-cents mil euros, fem aquestes sessions.

He comentat també que s'ha fet aquest grup de treball d'indicadors. Per què? Perquè no hi havia, perquè com no hi havia aquest treball fi que ens agrada, com hem fet en el si, per exemple, en desplegament de l'Estratègia de gènere o en el Pla d'Enfortiment del Català. Hem passat dels plans a les actuacions i a quantificar-les, llavors en el PIDUC, que es va treballar el 23, no hi havia uns indicadors «atès» i, sobretot, més que posar indicadors «atès», també és fer uns indicadors que es puguin ajustar a la realitat, perquè tampoc podem fer indicadors inflexibles, la realitat és molt canviant, és molt diversa, llavors aquí també, en el si del grup de treball d'indicadors, que ja s'han fet reunions en el si d'aquest grup de treball, s'està treballant per identificar aquests indicadors que demaneu que nosaltres necessitem.

No hi hauran indicadors per cadascuna de les universitats. Per què? Perquè ho portem dient des de l'inici de mandat, treballem amb el conjunt del sistema universitari, sense fer cap distinció entre públiques o privades sense ànim de lucre,

o l'oberta; nosaltres treballem amb les dotze universitats, perquè també és una fortalesa que tenim a Catalunya, parlem d'ecosistema universitari, quelcom que per nosaltres és una qüestió que la tenim com molt integrada en el nostre relat, però creieu-me, que a la resta de comunitats autònomes, aquesta veu coral no la tenim. Llavors, el que hem de fer i fer més abordar aquests problemes de forma sistèmica, parlar amb el conjunt de les universitats i parlar de polítiques de conjunt del sistema universitari en tots aquests reptes.

Hem fet també esment, diputat Campuzano, a la incorporació del Cocarmi en aquestes sessions de treball. El Cocarmi, com bé sap, va treballar en l'elaboració del PIDUC en el seu moment amb alguns col·lectius en concret, amb els sordmuts i també amb discapacitats visuals. El que sí que us volia dir és que, a petició nostra, meva, de la consellera, per exemple, a la comissió –per exemple–, d'inclusió també hem convidat la Creu Roja; hem fet, no em vull equivocar, però també jo mateixa amb el secretari i després amb directors generals, reunions amb el president de la Taula del Tercer Sector i amb el seu equip de treball una primera reunió al Palau de la Generalitat; una segona reunió on, de fet, el vaig convidar perquè vingués al si del Consell Interuniversitari de Catalunya a explicar-nos exactament com podem fer aquest encaix real.

I això és el que ens hem dedicat a fer des del 2024. A cada comissió que hem fet del CIC hem volgut convidar representants de diferents estaments socials. En primer terme, la síndica, perquè jo volia que ens expliqués la política restaurativa, per exemple, que es fa a les universitats. Ella havia fet un treball excel·lent i volíem també donar-lo a conèixer al conjunt de les universitats, sindicats majoritaris i també als estudiants, joves extutelats. En el si d'una primera reunió que vam fer a la Universitat Pompeu Fabra amb la consellera de Drets Socials i Inclusió vam recollir unes necessitats per part d'alguns d'aquests estudiants i vam dir, si us plau, vosaltres mateixos sou els millors ambaixadors, perquè nosaltres no tenim aquesta potència, aquesta veu, feu-nos avenir necessitats que tingueu.

I en el si del propi CIC es va aprovar incrementar aquesta reserva de places i incrementar als vint-i-cinc anys els ajuts per joves extutelats i després ara inclús fins als trenta anys. No ens agrada posar-nos medalles, únicament el que estic fent és

repassar, perquè després ningú em digui que estic aquí fent autobombo. Jo el que estic explicant és que, simplement tenim per davant un mandat, afortunadament on amb vosaltres pensem i hem de fer possible que totes aquestes polítiques d'inclusió i d'abraçar la diversitat i la inclusió a les universitats i centres de recerca.

Que no ho he pogut comentar, els centres de recerca també estan treballant en diferents formats, per exemple, amb programes específics o també per exemple amb jornades també obertes per apropar més, ens hem reunit a petició meva també, per exemple, amb famílies de Facapps, amb l'Acapps, amb l'Associació de Sords també de Catalunya, amb la Fundació ONCE, perquè el que volem és saber si és que està fallant alguna cosa i com ho podem respondre.

Llavors, jo espero haver més o menys contestat les qüestions que heu anat dient i realment tenim un repte per davant. Fixeu-vos també si la UOC a nosaltres ens ocupa i ens preocupa, que en aquest mandat farem una dotació extraordinària de 18 milions d'euros. La rectora ens va fer avenir unes necessitats, ella comentava que era un pla de xoc, sempre li hem dit, canvia el nom, és un pla de competitivitat, volem que la UOC sigui molt forta, i ara estem desplegant un conjunt...

Fitxer 7

d'inversions de gairebé 18 milions d'euros. Preguntem-li a la UOC fins fa quant de temps no es feien aquestes inversions, no ho volem dir nosaltres.

I hem reforçat a més a més amb aquests 18 milions d'euros, 4 milions d'euros són precisament per competències digitals, perquè la UOC té un repte per davant molt important, i aquí nosaltres jo crec que en el sí d'aquesta comissió, el que volem i tots ho hem dit en diferents ocasions, és realment premiar, reconèixer i també treballar conjuntament, no únicament amb la UOC, però també en el conjunt de les universitats, el diputat Campuzano ha fet esment també el paper d'algunes universitats promotores o iniciadores de posar sobre el paper aquestes polítiques públiques adreçades a les persones amb discapacitat.

Així que tampoc no vull fer referència a una i no a les demés, jo crec que aquí el que hem de fer és explotar al màxim les comissions i fer que s'esgotin aquests quatre-

cents mil euros. Llavors, quantificar realment si falten més recursos, per descomptat que els posarem, però de moment no hem rebut cap sol·licitud en referència a..., perquè no hem vist que s'esgotin les sol·licituds, diputada Calvet. Llavors, aquí també pensem que hem de dotar en funció també d'allò que se'ns demana.

Per part nostra, jo crec que se'ns ha demanat concreció, espero ara amb aquest torn de respostes també comentar que el diputat Isaac Padrós ha fet esment al col·lectiu del PTGAS. Fruit també del consens amb el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana i en el si dels acords de pressupostos també dir que estem fent el desplegament d'aquest pla competitiu, perquè no ens agrada dir pla de xoc, que era el nom que tenia abans, però és un pla de competitivitat pel PTGAS.

I, ara, també amb una dotació extraordinària de 5 milions d'euros, on sí que coincidim tots i aquí nosaltres també ho hem comentat en el si del CIC i amb els diferents rectors i rectores, és a treballar la formació, la formació de tots aquests professionals. És un tema que heu anat tots més o menys també desgranant, aquesta actualització de competències. I aquí tenim un instrument sense precedents, les microcredencials. Nosaltres hem intentat, des de la primera vegada que vam parlar en la meva primera compareixença, parlar del desplegament de polítiques actives en la formació contínua al llarg de la vida, les microcredencials són un instrument sense precedents per poder fer aquesta formació d'excel·lència.

Hem actualitzat el mapa de microcredencials i tenim aproximadament quatre-centes píndoles formatives, recordeu que són entre tres i quinze crèdits en format híbrid, presencial, no presencial. I quan les agrupem per universitats públiques, doncs veiem ofertes diverses. Si pensem en l'UDG, la Universitat de Girona, hi ha tot un programari molt ben abocat també cap a benestar emocional, salut mental, cures. Quan ens fixem, per exemple, en l'oferta de microcredencials a la URV, a Tarragona, hi ha tot un programari també molt important en polítiques de descarbonització, sostenibilitat.

I estem treballant amb el conjunt de les universitats per actualitzar aquestes microcredencials, que pensem que poden ser una bona eina formativa per treballar amb el sector educatiu, no únicament a nivell universitari sinó també –aquest matí, de fet, ho hem comentat amb el Departament d'Educació–, per què? Perquè avui al

matí hem fet la tercera reunió amb el conjunt de coordinadors de matèria de les PAU. Les PAU es portaven fent quaranta anys a Catalunya, això ho hem dit moltes vegades, però fixin-se que en trenta-sis anys ningú s'havia reunit amb els coordinadors. Nosaltres ho hem fet, és la tercera vegada que ens reunim amb ells, per què? Per escoltar les seves necessitats, que van des de necessitats d'adaptació a les aules, l'any passat ens van, per exemple, fer avenir que a la modalitat o a l'examen de dibuix tècnic feien falta aquestes adaptacions, que pel *listening* fan falta aquestes altres adaptacions. Doncs recollim totes aquestes necessitats en el si de el nostre departament.

Avui, de fet, han vingut també representants del Departament d'Educació i Formació Professional, per primera vegada hem pogut fer aquesta tercera reunió, però ara sí, amb el Departament d'Educació. I aquí, com vaig comentar l'altre dia en sessió parlamentària, en unes preguntes parlamentàries per part de la diputada Segovia, nosaltres, aquí en matemàtiques el que fem és, primer no parlar de percepcions, parlar d'objectivitat. Quan vostès a vegades han fet menció a aquestes queixes que estan en una plataforma, nosaltres, jo no tinc accés a aquestes queixes. El que sí que hem fet és promoure que –i això també ho hem fet moltes vegades aquí, en el procés de revisió tenir, que els alumnes poguessin fer ús d'aquest dret que tenen.

Hem tingut un increment en el número de revisions sol·licitades, però no ha superat el de química, per exemple. S'han sol·licitat més revisions a l'examen de química, enguany, que de matemàtiques, comparat. I hem tingut un increment de dos mil, i escaig, dos mil quaranta-nou, no ho he repassat, però si comparem amb altres matèries com química, o amb altres matèries com filosofia, s'han fet més sol·licituds. De fet, filosofia ha tingut més sol·licituds de revisió que matemàtiques. Què vam fer des del primer moment? Demanar als experts, perquè el Govern no posa, no prepara els exàmens, sinó els experts, que són els que tenen l'autoritat i preparen els exàmens, una avaluació no només de matemàtiques, sinó de totes les matèries.

I avui hem comentat aquestes qüestions amb els coordinadors de matèria, hem de mantenir aquesta línia de treball perquè l'autoritat la tenen ells, acadèmica, i aquí el que hem de garantir és que aquestes proves es tornen a realitzar, com cada any, amb total normalitat. I hem recollit ja una primera, aproximadament, de tots els

correctors de totes les matèries una primera valoració. I ara, en concret en matemàtiques, vam seleccionar un grup de quinze experts de diferents àmbits i també d'altres comunitats autònomes, perquè ens expliquessin també el seu parer sobre l'examen de matemàtiques.

Hi ha millores, però també vam dir que són estructurals, són mesures estructurals les que hem de treballar conjuntament. Llavors també, espero no haver-me deixat cap pregunta, però agrair a totes i a tots les vostres preguntes i interpel·lacions, i confio plenament que ens puguem emplaçar potser l'any que ve a fer un repàs sobre aquests punts, o si cal d'aquí sis mesos.

Gràcies.

El president

Moltíssimes gràcies, consellera. I anem ara a l'apartat de les preguntes, a veure si ens en sortim. Consellera, aquest és el seu rellotge, d'acord? Diputat Isaac Padrós, utilitzarem el que té el so, són dos minuts, dos minuts i mig per cada pregunta, d'acord? *(Veus de fons.)* Exacte, per tant, sonarà quan quedi un minut. *(Veus de fons. Pausa. Isaac Padrós i Suarez intervé sense fer ús del micròfon.)* D'acord...

La consellera de Recerca i Universitats

Jo també.

El president

Un segon, que acabem d'ajustar. *(Veus de fons. Pausa. Isaac Padrós i Suarez demana per parlar.)*

Isaac Padrós i Suarez

Finalment, seguirem l'ordre que hi ha establert, del 5 al 19, o sigui del punt 5 al punt 19, anunciar que en breu entrarà el diputat Jordi Fàbrega, que substituirà el diputat Toni Castellà.

Gràcies.

El president

(Per raons tècniques, no han quedat enregistrats els primers mots de la intervenció de l'orador.)

Pregunta al Govern sobre la previsió de reformular els graus d'educació infantil i educació primària per a garantir que els futurs mestres tinguin la formació, les competències i el domini de la llengua catalana suficients per a exercir en un sistema d'immersió lingüística

311-00319/15

...l'educació primària, per garantir que els futurs mestres tinguin la formació, les competències i el domini de la llengua catalana suficients per exercir en un sistema d'immersió lingüística. Té la paraula el diputat Isaac Padrós.

Isaac Padrós i Suarez

Gràcies, president. Consellera, una de les coses que es veu amb els resultats del sistema educatiu és la importància i el rol que juga la formació dels mestres. Per això, li preguntem des de Junts per Catalunya, què s'està fent actualment per donar resposta a aquestes necessitats de present i, especialment, de futur. És a dir, preparem veritablement bé els mestres per tal que sàpiguen donar resposta a la complexitat del moment? Els estem formant veritablement amb uns nivells d'excel·lència i de qualitat perquè siguin els millors professionals per poder estar el més ben preparats possibles a les escoles i liderar bons projectes?

Estan prou ben preparats en la llengua, especialment en llengua catalana, per poder-la ensenyar i poder-la fer aprendre? Li demano perquè volem saber si el seu departament està parlant amb el Departament d'Educació. Tothom reclama una millora de la formació inicial i una constant millora de formació per tots els professors. Consellera, s'ho està plantejant?

Gràcies

La consellera de Recerca i Universitats (Núria Montserrat Pulido)

Gràcies a vostè. Sí, el Govern, com dèiem, considera que la formació inicial dels futurs mestres constitueix aquest element estratègic per garantir la qualitat del sistema educatiu i, per aquest motiu, des del departament en l'àmbit de les nostres competències, treballem a les universitats que imparteixen aquests graus que vostè

deia, d'educació infantil, educació primària, per continuar també impulsant totes aquestes millores.

Vostè també deia que considera especialment rellevant, i així com nosaltres, continuar aprofundint en aspectes com la competència comunicativa, lingüística, la didàctica de les llengües. I aquí també, deixi'm que, pel que fa al domini suficient de la llengua catalana i a fi de garantir també les competències o el domini suficient de la llengua per exercir a aquesta professió docent en un sistema d'immersió lingüística, ja s'han impulsat en els darrers anys un seguit de mesures.

Cal destacar les accions emmarcades en el Pacte Nacional per la Llengua, en aquest cas d'impuls als cursos de català per a estudiants de graus lingüísticament estratègics, així com s'ha reconegut en el pacte, l'horitzó no em vull equivocar, crec que és l'horitzó número 8. Després, l'exigència a partir del curs 27-28, d'acreditació del nivell C2 de català, per poder incorporar els professors a la borsa de personal docent substitut. I aquestes dues mesures estratègiques també es complementen amb el Pla d'Enfortiment de la Llengua Catalana en el sistema universitari de recerca de Catalunya.

La primera versió del pla crec que vostès també la coneixen molt bé, diputat, és la que es va realitzar l'any 2022, actualment, com alguna vegada també he esmentat en una altra comissió que vam fer, estem treballant en fer aquests nous ajustos amb una avaluació i amb una valoració per part de veus crítiques i d'experts del pla vigent, a fi de treballar en l'actualització del pla que presentarem de cara al desembre del 2026 en el si del Comitè Interuniversitari de Catalunya.

Vostè comentava si ens ho estem plantejant, si ho estem treballant i la resposta és que sí, amb el Departament d'Educació i Formació Professional. Com vostè sap, l'accés als estudis d'educació es fa mitjançant les proves d'aptitud personal, les proves PAP, que continuen i són aquest instrument rellevant per contribuir a garantir que els estudiants que inicien els graus disposen d'aquestes competències inicials, però també ens agrada dir que les PAU constitueixen un punt de partida, no són un punt d'arribada, i també que nosaltres ho hem comentat...

El president

(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.) Ja se li ha acabat el temps. Té la paraula el diputat Isaac... Un segon, és que ara sona alguna cosa, i no sabem per què sona. D'acord, deu ser això, un minut, trenta-sis. Endavant.

Isaac Padrós i Suarez

Gràcies, president. Consellera, certament la col·laboració entre departaments és clau. Junts per Catalunya tenim clar que quan s'aposta per una bona formació i també per l'exigència de la mateixa universitat, els resultats són millors. Per això li demanem que sigui exigent amb la formació universitària dels futurs mestres. Si no hi ha aquesta exigència continuaran baixant els nivells dels alumnes a les universitats i és un cercle virtuós o viciós. És a dir, cal reforçar i cuidar amb rigorositat i fermesa el que ensenyem als nostres futurs ensenyadors, per dir-ho d'alguna manera. Per això li demanem, si us plau, que cal prendre decisions ràpides, amb compromisos reals i que siguin, a més a més, consensuades amb el departament.

Gràcies.

El president

Moltíssimes gràcies, diputat.

Pregunta al Govern sobre els plans per a arribar al 0,60 per cent del PIB català en despesa pública en universitats en cinc anys

311-00320/15

Passaríem a la següent pregunta, que formula el diputat Isaac Padrós, sobre els plans per arribar al 0,60 per cent del PIB català en despesa pública en universitats en cinc anys. Té la paraula el diputat Isaac Padrós.

Isaac Padrós i Suarez

Gràcies, president. Consellera, vostè fa dos anys que està al capdavant del departament i volem saber quins plans té per complir amb l'objectiu pactat amb el sector universitari per tal d'arribar al 0,60 per cent del PIB català en despesa pública en universitats en cinc anys. També volem saber quin pla té per tal d'arribar a la mitjana dels països europeus amb sistemes universitaris competitius, que se situa al

voltant de l'u per cent del PIB, com són els casos de Dinamarca, Finlàndia, Escòcia o Irlanda.

Li demano tenint en compte que ara ja té pressupostos, tot i que ha estat dos anys sense pressupostos, és a dir, com pensa establir aquest increment pressupostari per arribar a aquest objectiu?

Gràcies.

La consellera de Recerca i Universitats (Núria Montserrat Pulido)

Sí, el Govern ha assumit, com els governs anteriors, de fet, també, assolir aquest compromís i anar i treballar en aquesta direcció. De fet, hem comentat en diferents ocasions, i també així poden trobar...

Fitxer 8

l'acord que es va fer de pressupostos, donar compliment a la declaració de Calonge. Això es va acordar també amb el Grup Parlamentari de Comuns i després, més recentment, amb el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Hem superat aquests 1.300 milions d'euros. Vam desgranar el pressupost del departament i vaig voler també explicar-ho de forma molt concisa, separar allò que és ordinari del que és finalista. És molt important, també, que no ens fem trampes al solitari, com alguna vegada també vostè m'ha dit a mi, i explicar molt bé quines inversions estem fent.

La declaració de Calonge parlava d'aquests 1.400 milions d'euros basals. Ara ja estem a tocar aquests 1.400 milions d'euros basals i hem anat fent també el desplegament d'inversions amb aquest acord que teníem amb el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, d'aquests 150 milions d'euros, que torno a dir que són diners finalistes. El que estem fent és treballar per veure, en el marc d'aquesta legislatura, de cara al 2028, intentar aprofundir una miqueta més.

I quan dic aprofundir, crec que és important que parlem del model, el model de finançament, que avui dia no existeix el model de finançament per les universitats públiques a Catalunya. Quan dic que no existeix és perquè des de l'any 2012, on es va fer una primera preproposta, fins a dia d'avui, i fins que vam entrar a govern, les

universitats estan rebent els pressupostos en funció dels recursos que tenim com a departament, amb uns percentatges.

I aquí el que hem treballat i ho vam presentar, de fet, a les rectores i als rectors, el marc conceptual i aquells indicadors que nosaltres volíem utilitzar a compartir amb les universitats públiques, és a treballar en aquest model de finançament que ens ha de permetre quantificar i ponderar el performance, el percentatge d'execució de les universitats en l'àmbit de la docència, en l'àmbit de la transferència del coneixement i la innovació, en l'àmbit de la recerca i també en l'àmbit del desplegament de polítiques de cohesió social.

Aquest model ja el vam presentar als rectors i les rectores de manera conceptual i també vam dir que, en el futur, i això va ser l'any passat, si hi havia pressupostos, continuaríem treballant en aquest model.

Gràcies.

El president

Se li ha acabat el temps, consellera. Té la paraula el diputat Isaac Padrós, li queda un minut i trenta-vuit segons.

Isaac Padrós i Suarez

Gràcies, president. Consellera, gràcies, però ens fan saber que no ha fet res. M'explico. El Parlament va votar donar compliment a aquest compromís i ja no només li demano quants diners pensa assignar a les universitats, sinó com ho pensa fer. És a dir, el gran repte pendent que hi ha, i vostè ho acaba de dir, que és una cosa que fins i tot ens demanen els rectors, és establir un nou model de finançament amb les universitats. És a dir, el que cal és desenvolupar un contracte programa.

Consellera, vostè porta dos anys i ni tan sols hi ha un esborrany d'això. Insisteixo, les universitats necessiten un compromís plurianual i aquest compromís plurianual necessita un mecanisme de contracte programa de, com a mínim cinc anys per cada una de les universitats. Per això li demano encara més directament, pensa establir un nou model de finançament amb format de contracte programa, com a mínim de cinc anys per cada universitat, perquè hi hagi aquesta estabilitat? Quants diners hi pensa posar i com pensa mantenir-ho en el temps?

Moltíssimes gràcies. Llàstima que no li quedi temps per respondre'm...

La consellera de Recerca i Universitats (Núria Montserrat Pulido)

Ja ho vaig contestar...

El president

Moltes gràcies, diputat.

**Pregunta al Govern sobre la concentració de recursos,
infraestructures i inversions en universitats i centres de recerca
de l'àrea metropolitana de Barcelona**

311-00321/15

I passàriem a la següent pregunta. Que és, pregunta al Govern que formula també el diputat Isaac Padrós, sobre la concentració de recursos, infraestructures i inversions en universitats i centres de recerca de l'àrea metropolitana de Barcelona.

Isaac Padrós i Suarez

Gràcies, president. Consellera Montserrat, les dades del seu propi departament són contundents. De fet, estableixen que dels cinquanta ajuts a l'acadèmia d'excel·lència adjudicats el desembre passat, amb 10 milions d'euros, quaranta-dos, és a dir, el vuitanta-quatre per cent, han anat universitats de l'àrea de Barcelona, només vuit a Lleida, Girona i Tarragona juntes. Les vuit universitats públiques catalanes ja alerten en un manifest conjunt d'una situació crítica i d'una desinversió que erosiona el funcionament ordinari del sistema.

Consellera, comparteix vostè la preocupació creixent per la concentració de talent internacional, doctorats d'excel·lència i inversió estratègica a l'àrea metropolitana, en detriment de les universitats de la resta del país, o considera que aquesta xifra és normal i no mereix cap correcció política?

Gràcies.

El president

Moltíssimes gràcies, diputat. I té la paraula la consellera de Recerca i Universitats.

La consellera de Recerca i Universitats (Núria Montserrat Pulido)

Sí, nosaltres compartim absolutament aquesta preocupació i per això vam explicar l'octubre del 2025 el nostre pla d'inversions territorials en recerca i en innovació i també en coneixement amb el desplegament, per exemple, d'inversions –li comentaré algunes d'elles–, per exemple, el propi trasllat de la facultat de Medicina de Reus del centre de Reus al Campus Bellisens, amb una inversió estimada de 60 milions d'euros; la creació d'una unitat docent de Medicina a l'Hospital Verge de la Cinta, que vam acreditar com a hospital universitari amb un temps rècord quan vam iniciar el mandat, amb només quatre mesos.

I podríem desgranar altres propostes a les quals hem donat continuïtat, com per exemple, propostes que es van iniciar en el mandat anterior, amb la constitució, per exemple, de grups d'estudiants desplaçats de la Universitat de Lleida a Tremp, per exemple, en el si dels Estudis d'Infermeria. Fem una mica una reflexió de conjunt. Hem estat també parlant amb el conjunt, per exemple, de centres de recerca de Tarragona, que ens han fet avenir aquestes desinversions que ells titulen, després de gairebé vint anys.

I aquí nosaltres el que hem volgut fer és treballar en el desplegament, per primera vegada, de 25 milions, d'aquesta inversió de 25 milions als centres Cerca, i fer-ho amb un model d'avaluació, que hem compartit des del primer moment amb els directors i directores dels centres, amb un model quantificable, que a més a més ha contemplat el factor territorial. Pel fet que un institut de recerca estigués fora de l'àrea municipal de Barcelona, ja estan rebent també més recursos per fer front a aquesta equitat que a vostè també li preocupa i que li preocupa al seu grup parlamentari.

I com això, també altres inversions que hem anat fent, que recullen aquesta sensibilitat que vostè comenta de setze anys de desinversió, de manques de models, manca de model d'avaluació, manca de model d'avaluació també en els centres Cerca, que és el que hem intentat ara corregir amb el conjunt dels centres de recerca, a través de la Direcció General de Recerca, com també ens passa, com dèiem bans, amb les universitats. No hi ha un model, i la LUC i la LOSU ens deixen fer ara mateix el model que hem plantejat, que és un treball conceptual, com li he dit, un treball que ha costat moltíssim esforç, perquè la LUC ens deixa fer aquests

contractes del programa, aquesta figura no existeix amb la LOSU, i és el que ens ajudarà a corregir aquestes desinversions sostingudes en el temps, que ara estem corregint amb 300 milions d'euros d'inversió extraordinària.

Gràcies.

El president

Se li ha acabat el temps. Té la paraula el diputat Isaac Padrós.

Isaac Padrós i Suarez

Gràcies, president.

El president

Li queda un minut trenta-quatre.

Isaac Padrós i Suarez

Moltes gràcies, president. Consellera, gràcies per la seva resposta, de debò. Però vuitanta-quatre per cent és una fotografia de país, com a mínim, desequilibrat. No només és un detall estadístic, eh? Mentre Barcelona concentra ajuts, doctorats i talent internacional, Lleida, Girona i les Terres de l'Ebre, per no ja parlar del Pirineu, veuen com els seus centres es queden sense massa crítica, ni futur. Un govern que abandona el seu país no és un govern que competeixi de debò, i molt menys un govern de tothom.

Per això li demanem una política pública concreta, amb calendari i pressupost de reequilibri territorial en recerca i universitats. És a dir, li demanem quotes mínimes garantides, infraestructures i captació de talent fora de l'àrea metropolitana. Si us plau, prou de diagnosticar i prometre. Catalunya es fa gran comptant amb tot el país. I actuïn o assumeixin que estan desconnectant mig país a la perifèria del coneixement.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat.

Pregunta al Govern sobre les accions per a defensar l'autonomia universitària catalana

311-00322

Passem a la següent pregunta. Pregunta que formula el diputat Jordi Bertran, sobre les accions per defensar l'autonomia universitària. Té la paraula el diputat Jordi Bertran.

Jordi Bertran i Luengo

Gràcies, president. Bona tarda, consellera. Quin capteniment té el Govern per defensar l'autonomia universitària catalana?

Gràcies.

El president

Té la paraula la consellera de Recerca i Universitats.

La consellera de Recerca i Universitats (Núria Montserrat Pulido)

Sí, doncs gràcies, diputat. El Govern, com no pot ser d'una altra manera, defensa i garanteix el dret fonamental a l'autonomia universitària, que és també un dels principis en què, com vostè sap també, és fonamental l'ordenació del sistema universitari de Catalunya, tal com estableix l'article 4 de la pròpia llei d'universitats de Catalunya.

El president

Té la paraula el diputat Jordi Bertran per repreguntar.

Jordi Bertran i Luengo

Bé, gràcies. Parlar d'autonomia universitària és parlar també de qualitat democràtica i d'excel·lència acadèmica. L'autonomia universitària no és un privilegi concedit pels governs, és una garantia perquè les universitats puguin exercir amb llibertat les seves funcions de docència, de recerca, d'innovació, de transferència del coneixement. I això exigeix que cap poder públic, tampoc la Generalitat, interfereixi indegudament en les decisions que corresponen a les universitats. Ara bé, aquesta autonomia evidentment no s'oposa a les competències de la Generalitat, ben al

contrari, són dos principis que es reforcen mútuament. Les universitats han de governar-se a si mateixes i la Generalitat ha d'ordenar i planificar el sistema universitari català, d'acord amb les competències que, efectivament vostè deia que li atribueix la llei i també l'Estatut.

Ara bé, l'Estat també ha de respectar aquest espai competencial. Per això ens referíem a l'autonomia universitària catalana, evitant convertir la legislació bàsica en un instrument d'uniformització. Aquest és precisament el model que defensem des del nostre grup parlamentari. Un model basat en la subsidiarietat, en la confiança institucional i en la responsabilitat. No és només una posició política. El mateix sistema universitari català, a través de l'Associació Catalana d'Universitats Públiques, ha advertit reiteradament que les universitats necessiten més autonomia institucional i menys intervencions dels poders públics. Escoltem-les.

Ningú coneix millor les necessitats de les universitats que elles mateixes. Catalunya ha construït un sistema universitari reconegut internacionalment. Les nostres universitats destaquen en valors com la recerca, la captació del talent i en la transferència de coneixement. I això no s'ha construït des del centralisme, ni des de la desconfiança, sinó des de l'autogovern, la cooperació institucional i la responsabilitat compartida.

Per això, ens preocupen les tendències recentralitzadores dels darrers anys. Vostè avui mateix parlava de les comunitats autònomes, com si fóssim una comunitat autònoma més, amb iniciatives estatals que reforcen els mecanismes d'intervenció sobre l'ordenació del sistema universitari. Garantir uns estàndards comuns de qualitat és imprescindible, però el que no compartim és que això serveixi d'excusa per reduir progressivament la capacitat de decisió de Catalunya sobre el seu model universitari.

Moltes gràcies.

El president

Té la paraula la consellera de Recerca i Universitats.

La consellera de Recerca i Universitats (Núria Montserrat Pulido)

Sí, doncs com hem dit abans, el Departament manté el compromís de continuar garantint que el Sistema Universitari de Catalunya sigui aquest espai de llibertat, un espai plural, de compromís social i un dels pols de coneixements més capdavanters d'Europa. Moltes vegades, quan fem referència a les universitats catalanes, no ho diem nosaltres, ho diuen els rànquings internacionals, el recent rànquing QS que va situar moltes universitats catalanes en les seves disciplines, en una molt bona posició.

Però també, no siguem autocomplaents. Hi ha hagut una desinversió sostinguda, més de setze anys de desinversió a les universitats. Som els penúltims, l'última comunitat autònoma és la de Madrid. Catalunya, quan hem arribat al Govern, les seves universitats públiques –i vostè sempre diu que parlen amb elles i que parlen molt amb elles–, nosaltres també ho fem. I amb la CUP, també. I ens reunim amb els rectors, amb tots junts, aplegats. Llavors, aquí el que també li volia fer esment és que ara estem fent aquest desplegament d'inversions amb aquests recursos, també gràcies al compromís polític amb els grups parlamentaris i amb els acords que hem anat tancant.

I estem fent aquest desplegament en el sí del PIU, amb aquest increment de fins a 16 milions d'euros. També hem comentat abans aquest increment d'inversió que s'està realitzant per la UOC i així també com altres universitats. I també amb més dotacions, com per exemple pels estudiants, passar dels ajuts de doctorat de tres a quatre anys després de vint anys. Després de vint anys, aquests ajuts de doctorat eren de tres anys. Llavors, quan posem perspectiva cap endavant, també està bé repassar d'on venim. Setze anys de les inversions, és que no tinc...

Llavors, això, ara mateix canviar-ho en dos anys doncs és complicat quan no hem tingut ni pressupostos, on també el seu grup parlamentari, alguna cosa, hi té a veure. Estem amb pressupostos provocats des del 23. Ara tenim pressupostos, però quant de temps hem estat així, en aquest mandat? I el seu grup parlamentari també ha tingut alguna cosa a dir aquí. I mirem cap endavant. I si us plau, intentem tornar a aquesta capacitat que teníem abans, quan vam iniciar el mandat, de poder fer polítiques conjuntes.

Gràcies.

El president

Se li ha acabat el temps, consellera.

Pregunta al Govern sobre les negociacions amb el Govern de l'Estat per al traspàs integral de les beques universitàries

311-00323/15

La següent pregunta la formula el diputat Isaac Padrós, sobre les negociacions amb el Govern de l'Estat pel traspàs integral de les beques universitàries. Té la paraula el diputat Isaac Padrós.

Isaac Padrós i Suarez

Gràcies, president. Consellera, quan Junts per Catalunya érem al Govern amb Esquerra Republicana de Catalunya, vam posar el traspàs integral de les beques universitàries sobre la taula com una prioritat irrenunciable. De fet, era una competència reclamada des de feia tres dècades i emparada pel mateix Tribunal Constitucional, que no és poca cosa, almenys pels espanyols. Des que vam marxar l'octubre del 2022, ni l'Esquerra,...

Fitxer 9

que va quedar sola, és a dir, Esquerra Republicana, que va quedar sola, ni vostès, ara l'han tractat amb la urgència que mereix. De fet, el desbloqueig no arriba fins al juliol de 2024 i el decret fins a l'abril de 2025.

Consellera, li pregunto, per què han calgut gairebé tres anys perquè un compromís que teníem enllestit tornés a caminar? O sigui, no sabem si és deixadesa, si era autocomplaença, o és que els catalans estudiants van deixar de ser una prioritat pel fer que Junts sortíssim de govern?

Gràcies.

El president

Moltíssimes gràcies, diputat. Té la paraula la consellera de Recerca i Universitats.

La consellera de Recerca i Universitats (Núria Montserrat Pulido)

Sí, jo simplement volia referir la resposta a allò que es preguntava, que és allò que fa referència al traspàs de les beques universitàries. I li puc dir, i així ho vam fer a l'última sessió que vam fer en aquesta comissió, que el procés al què fa referència la seva pregunta ja ha culminat. Després de l'acord adoptat el 24 de febrer del 2025, en el si de la Comissió Mixta de Transferències, el Reial Decret 261/25, l'1 d'abril, es va formalitzar l'ampliació de funcions i serveis en matèria de beques i ajuts a l'estudi.

I a la compareixença que vam fer de pressupostos 2026 vam fer referència a que després de gairebé tres dècades s'ha fet el traspàs d'aquestes competències, s'ha tancat aquest procés amb total normalitat. Aquí agrair una altra vegada com vam fer en el seu dia la compareixença de pressupostos, a AGAUR, tota la tramitació per fer aquest traspàs efectiu, s'ha fet aquesta convocatòria i en aquest sentit per què també pensem que és un traspàs de competències que és important per Catalunya? Perquè ens permetrà treballar amb el conjunt del sistema en mesures que estiguin també adaptades i adaptables a Catalunya.

Fer aquestes beques, tenim com a fita de mandat si bé recorden vostès les beques salari, i és molt important que anem recollint totes aquestes dades del traspàs de beques amb aquests formularis que ara estem també desenvolupant des de Catalunya, per aquestes necessitats especials a les quals també hem fet menció entre tots plegats aquí a la primera part de la meua compareixença. Així que aquest traspàs ja ha culminat, aquest traspàs ja és efectiu, no va suposar un increment de pressupost, és a dir, hi ha una dotació pressupostària, però dir-li que aquest procés ja ha acabat i ha finalitzat amb total normalitat.

Gràcies.

El president

Té la paraula el diputat Isaac Padrós. Li queda un minut i trenta-un segons.

Isaac Padrós i Suarez

Perfecte, president, moltes gràcies. Consellera, cal que siguem clars, els catalans mereixen que siguem clars. Vostès no han fet cap favor a Catalunya, el que han fet ha sigut cobrar un deute que la nostra feina va desbloquejar i que la inacció posterior va allargar i necessàriament. Gairebé vuitanta-vuit mil sol·licituds han patit

endarreriments de fins a tres cursos, perquè ningú no va moure fitxa fins que la realitat no es va imposar. Es vanten de gestionar-ho íntegrament, però arriben o van arribar tard i van arribar, a més a més, malament, com sempre que Junts no hi som per «apretar».

De fet, els catalans mereixem un govern que executi, no que surti a la foto quan la feina ja està mig feta pels altres. Per exemple, com la Llei Ela, molt boniques les fotos aquí fora quan la feina ja estava feta per part nostra a Madrid. Consellera, vostè creu que les beques universitàries tenen en compte el cost de vida a Catalunya i la diferència evident entre les distàncies al nostre país?

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. Té la paraula la consellera de Recerca i Universitats.

La consellera de Recerca i Universitats (Núria Montserrat Pulido)

Com deia, és el primer any que hem fet efectiu aquest traspàs i, ara, amb tota la informació que hem anat recollint per part d'AGAUR, treballarem i continuarem treballant amb el desplegament d'aquests ajuts a la mida de Catalunya. Així que també els espero, els espero per poder treballar conjuntament amb vostès.

El president

Moltíssimes gràcies, consellera.

Pregunta al Govern sobre la data prevista per a complir el manament parlamentari de la Resolució 437/XV, sobre la implantació d'un programa propi de beques salari per als estudiants del sistema universitari

311-00324/15

Passem al següent punt del dia i seria pregunta que formula el diputat Isaac Padrós, sobre la data prevista pel compliment per complir el manament parlamentari de la Resolució 337, de la V i la XV legislatura, sobre la implantació d'un programa propi de beques salari pels estudiants del sistema universitari.

Isaac Padrós i Suarez

Gràcies, president. Consellera, els joves necessiten casa, feina i, abans, la millor formació. Per garantir l'accés a la universitat en igualtat de condicions calen beques salari, aquelles que permeten estudiar sense haver de treballar. I aquí jo crec que segurament estarem d'acord. Va ser la consellera Gemma Geis qui el 2021 les va impulsar per primer cop des del Govern. El seu propi Pla d'acció departamental de la XV legislatura recull, crec que és a la mesura 1.12, si no recordo malament, el compromís de desenvolupar un programa de beques salari.

Portem gairebé dos anys de legislatura i algunes universitats, com la de Lleida o la Pompeu Fabra, han hagut d'inventar-se les seves pròpies. Consellera, vostè hi creu en les beques salari de la consellera Geis? Les considera clau per l'equitat i la justícia dels joves? I si hi creu, quin pla concret té previst, amb calendari i pressupost, evidentment?

Gràcies.

El president

Moltíssimes gràcies, diputat. Té la paraula la consellera de Recerca i Universitats.

La consellera de Recerca i Universitats (Núria Montserrat Pulido)

Sí, com vostè bé deia, aquesta actuació forma part del nostre pla d'acció departamental, posa de manifest la importància estratègica que el Govern atorga a les beques salari i evidencia, a més a més, que es tracta d'una de les prioritats que orienten l'acció del Departament al llarg d'aquesta legislatura.

Aquesta resposta també va lligada amb l'anterior, el traspàs de beques i aquest treball que s'ha fet en el decurs d'aquests darrers mesos, perquè vam tenir el traspàs ple l'1 de gener del 2026, però ja es portava treballant per part de l'AGAUR per fer efectives aquestes convocatòries i tenir totes aquestes dades recollides és el que ens ha de permetre el desplegament d'aquesta política que, a més a més, estava recollida en el si de les actuacions del Partit PSC i Units per Avançar.

I això també volem donar resposta en el conjunt d'aquestes polítiques que hem anat desglossant avui. Els ajuts a famílies monoparentals, també en el decret de preus, el desplegament d'aquest decret de preus de forma plena, i ara ens quedaria, com

a mesura, la política de cohesió social, d'ascensor social, les beques salari. És un tema que ens preocupa i per això necessitem objectivitat. I aquestes dades que li comentava abans, que s'estan recollint en el si de la convocatòria de la beca de caràcter general, ens ha d'ajudar també a treballar amb quines variables recollim a l'hora de fer aquesta mesura efectiva.

A més a més, aquestes beques salari han de ser interoperables amb altres tipus d'ajuts i això requereix la nostra interacció amb altres departaments, com el Departament de Drets Socials i Inclusió, i amb altres departaments. I espero poder compartir els avenços d'aquesta mesura amb tots vostès. L'any 2027, també ho vaig dir en algun moment, preveiem l'elaboració d'aquest nou model de beques pròpies, en el qual estaran les beques salari com aquest element capdavanter per l'ascensor social i explotar al màxim el paper únic que tenen les universitats del Sistema Universitari de Catalunya per acompanyar els estudiants al llarg de la vida.

Gràcies.

El president

Diputat, ara li queda un minut trenta-dos.

Isaac Padrós i Suarez

Gràcies, president. Sí, consellera, però una mesura escrita en un pla no és una política pública efectiva. Porten 140 milions d'euros anunciats per beques generals, però ni un euro etiquetat com a beca salari pròpia a Catalunya. Mentrestant, i això és així, cada universitat improvisa la seva versió amb els seus propis fons, perquè vostès no arriben. Aleshores, clar, la consellera Ges ho va encertar, sens dubte, i fins i tot podríem dir que és la millor política pública adreçada als joves en els darrers anys. Cap jove hauria de triar entre estudiar i pagar el lloguer.

Per tant, si us plau, reprenguin aquella idea, facin-la realitat amb un programa únic, amb calendari, amb diners, que realment es mostri què és pel que és o admetin que la igualtat d'oportunitats només els interessa sobre el paper quan fan campanya.

Gràcies.

El president

Moltíssimes gràcies, diputat.

Pregunta al Govern sobre la següent convocatòria de les proves d'accés a la universitat davant els canvis de currículum i el nivell a la baixa dels estudiants en matèries fonamentals i competència lingüística

311-00325/15

I la següent pregunta, la formula del diputat Jordi Fàbrega i és sobre la següent convocatòria de les proves d'accés a la universitat davant dels canvis de currículums i el nivell a la baixa dels estudiants en matèries fonamentals i competència lingüística. Té la paraula el diputat Jordi Fàbrega.

Jordi Fàbrega i Sabaté

Gràcies, president. Consellera, el formulat de la pregunta parla de les matèries fonamentals, però amb el que ha passat amb Matemàtiques 2 i les PAU entendrà que ens centrem en això. Aquest any ha passat una cosa insòlita. Després de publicar-se els resultats de les PAU, la consellera no ha comparegut en roda de premsa habitual per valorar-los. I, francament, després del que ha passat amb Matemàtiques 2, és legítim preguntar-se si el Govern no sabia com explicar el nyap que s'ha acabat fent. Parlem d'un examen que va generar queixes immediates de centenars d'alumnes i professors. Excessivament llarg, enunciats no prou clars i pràcticament impossible d'acabar en noranta minuts.

Dies després, les dades els donaven la raó. Una nota mitjana de 4,18, la més baixa de qualsevol assignatura en la darrera dècada. Més de dos mil cinc-cents estudiants van presentar reclamacions, es va crear una plataforma d'afectats, es van recollir milers de signatures, i les famílies només demanaven una cosa, que algú els escoltés abans que fos massa tard. Però què s'han trobat? Respostes estandarditzades, correus idèntics, expedients tancats, sense una resposta individualitzada i la sensació que ningú havia volgut analitzar si hi havia hagut un problema real. I mentrestant, el calendari va avançar. Tothom sabia que el 10 de juliol s'assignaven les fases universitàries i per a milers de joves aquell era el dia que es decidia si entraven o no als estudis que havien preparat durant dos anys.

Un estudiant ho va resumir perfectament, no podré entrar a la carrera que volia, no perquè no ho sabés o no en sabés, sinó perquè no vaig tenir temps d'acabar l'examen. Consellera, si el Govern era conscient de l'allau de queixes, de les reclamacions i, sobretot, de l'impacte que podia tenir aquest examen sobre les notes d'accés, per què no es va adoptar cap mesura abans de l'assignació de les places? Gràcies.

La consellera de Recerca i Universitats (Núria Montserrat Pulido)

Gràcies, diputat. Jo crec que nosaltres hem anat desgranant àmpliament en diferents formats. De fet, vam fer i vam convocar una roda de premsa. Altres comunitats autònomes amb resultats pitjors que els de Catalunya van fer aquestes declaracions una vegada s'havien fet les revisions i l'assignació. Nosaltres sempre hem volgut posar en valor tota la tasca que han fet els professors a l'hora d'elaborar els exàmens. No es pot dir que nosaltres no hem fet res. Això crec que no és just, no per part meva, sinó pel conjunt dels professors que ens han ajudat, els correctors, als quals els hem demanat, de fet, ja un formulari.

Quan vostè fa referència a la pitjor nota de la darrera dècada, quan mirem des del 2014 fins a l'any actual, hi han hagut tres vegades on s'ha tret una nota més baixa del 5: 4,03, 4,18 i ara, el 24, també una nota inferior al 5. Quan fem una mitjana i agafem la desviació estàndard des del 2014, la nota que surt és un 4,18. Això ens ha de fer reflexionar. Per això sempre hem dit que és un problema estructural. El 4,18 que s'ha tret enguany, si un mira les dades, la sèrie longitudinal de dades, ens dona exactament el mateix valor, 4,18.

Evidentment, no ens hem quedat de braços creuats. Vam voler fer aquest grup anonimitzat, enviant al deu per cent dels correctors, no únicament de matemàtiques, de totes les matèries i per diferents demarcacions, preguntes amb relació al model d'examen. Més de divuit mil alumnes es van matricular de les matemàtiques científiques i aquí nosaltres hem fet una sèrie de reflexions, no nosaltres, sinó en base a les respostes que ens han donat. I avui mateix, comentava abans, no sé si vostè no estava en aquesta sala, crec que no, que avui mateix ens hem reunit amb els coordinadors de matèria, també amb el coordinador de matemàtiques, però amb els coordinadors de les trenta-cinc matèries i també amb una representant del

Departament d'Educació i Formació Professional, perquè estem treballant amb el desplegament i l'escolta activa, propostes de millora, i també fent aquest testeig conjuntament amb el sistema.

Hem fet un altre grup encara més restringit, amb quinze participants de l'àmbit universitari, de l'àmbit del sector d'educació, també amb experts que han estat molt crítics, que han estat parlant als mitjans de comunicació les darreres tres setmanes, i quan vostè fa referència a aquest volum de queixes, respecte l'any anterior van ser aproximadament cinc-centes revisions sol·licitades d'examen més, i hem tingut més sol·licituds de revisió d'examen a química, per exemple, o a filosofia, que a matemàtiques. Amb això no estem minimitzant una mala notícia, aquest 4,18, però sí que li volia dir que s'ha treballat.

Gràcies.

El president

Se li ha acabat el temps. Té la paraula el diputat Jordi Fàbrega.

Jordi Fàbrega i Sabaté

Sí, consellera, no podia estar en aquesta comissió perquè em coincidia amb Infància, però no dubti que després miraré exactament tot el que ha dit, eh? Ja m'imaginava una mica que vostè diria això perquè està parlant bastant, és un problema estructural i estem parlant de futur, però és que hi havia precedents d'altres vegades que havia passat quelcom similar i que es va donar una opció als estudiants per intentar solucionar aquest problema.

El 2013 va passar exactament el mateix, una nota desastrosa en matemàtiques, perdoni l'expressió, hi havia un risc de perjudici objectiu, s'havia fet ben feta, els informes jurídics era que estava tot correcte, però es va donar l'oportunitat als alumnes a repetir l'examen de matemàtiques i tres mil tres-cents alumnes ho van fer. Per tant, era una solució viable que es va fer el 2013. Llavors, el que nosaltres no acabem d'entendre és per què no es va donar aquesta opció en unes circumstàncies molt similars ara al 2026, perquè els estudiants que s'han quedat fora de la carrera que desitjaven, totes aquestes mesures que es puguin aplicar en el futur, a ells avui ara mateix no els soluciona el seu problema.

Gràcies, consellera.

El president

Moltíssimes gràcies, diputat.

Pregunta al Govern sobre les accions previstes perquè tots els estudiants catalans que vulguin estudiar medicina a Catalunya puguin fer-ho davant el greuge del districte universitari únic

311-00326/15

I la següent pregunta la formula també el diputat Jordi Fàbrega, sobre les accions previstes perquè tots els estudiants catalans que vulguin estudiar medicina a Catalunya puguin fer-ho, davant del greuge del districte universitari únic. Té la paraula el diputat Jordi Fàbrega.

Jordi Fàbrega i Sabaté

Gràcies, president. Consellera, divendres passat el seu departament va proposar canvis en el sistema d'accés, aplicant els percentils per les diferències a les PAU entre comunitats. I cito textualment, «el Departament de Recerca i Universitats admet que el sistema actual d'admissió pot perjudicar estudiants catalans que obtenen menys excel·lents que en altres comunitats autònomes i proposa un sistema basat en percentils perquè sigui més equitatiu.» No obstant, fa un any, justament fa un any al...

Fitxer 10

Ple del Parlament i a resposta d'una pregunta meva vostè deia, i també cito textualment, «Amb l'anomenat districte únic també garantim que els estudiants de Catalunya puguin estudiar a la resta de comunitats autònomes i pensem que això és molt positiu i coherent amb el sistema universitari que volem, que és obert i que és integrador.»

Dubto que no ho sabés llavors, però ara ja sap el que tothom sabíem, que amb les notes actuals ben pocs estudiants catalans poden estudiar a comunitats de l'Estat espanyol. Celebrem que s'hagin convertit. La realitat és tan tossuda que crec que no

hem tingut més remei. El quaranta per cent –les xifres ho sap tothom–, dels estudiants de medicina a Catalunya són de fora de Catalunya, un setanta per cent a Lleida i a la Rovira Virgili i, la majoria, quan acaben tornen a casa seva. Destinem un quaranta per cent de recursos públics a formar excel·lentment metges que no exigiran a Catalunya.

A infermeria comença a passar el mateix amb aquelles places que es van ampliar el curs 22-23. Cert que la seva solució ha estat incrementar en sis-cents noranta-dos les places de medicina. Bé, això serà el curs 31-32, pel vinent només són cent noranta-cinc, totes a universitats privades. Però és que la meitat seran per a futurs metges i metgesses que no treballaran aquí a Catalunya, i això no només l'hi diem nosaltres, l'hi han dit col·legis i universitats. Per tant, molts diners dels impostos dels catalans s'inverteixen en formar metges que no treballaran a Catalunya, mentre la gent es desespera quan el seu metge l'obliga a parlar castellà.

Aquesta solució de percentils proposada pel Consell de Col·legis de Metges i les Universitats fa divuit mesos que està damunt de la taula. Nosaltres li hem donat suport des del primer dia com una proposta temporal fins a eliminar el districte únic, però quina acceptació ha tingut a la resta d'Espanya? Com estan anant les negociacions perquè això pugui ser efectiu a partir del curs vinent?

Gràcies.

La consellera de Recerca i Universitats (Núria Montserrat Pulido)

Diferents afirmacions que vostè fa, diputat, ho sento però l'hi he de rebatre. Primer de tot, aquest model no és seu, aquest model és del 2017, no l'ha fet Catalunya, aquest model surt de Valladolid, de la Comunitat de Castella i Lleó. Dos, nosaltres vam sol·licitar, va ser jo mateixa que vaig sol·licitar una reunió amb els degans de medicina. Jo vaig anar físicament també al Patronat del Col·legi de Metges de Barcelona a petició meva, i no al revés, i això és important també, perquè sinó, sembla que totes les coses que fem no ens entenem de res i això tampoc em sembla bé.

És una suma de coses i de conjunt de forces amb els actors del sistema i el departament ha estat actiu des del primer dia amb aquest tema. No hi ha cap contradicció. Nosaltres no volem trencar el districte obert. Quan vostè llegeix les

meves declaracions, no estan contraposades amb aquesta proposta que no vam presentar el divendres passat. Aquesta proposta la vam explicar el divendres passat, fa mesos que l'hem preparat i fa mesos que s'està parlant d'això, i aquesta proposta no és seva ni és meva, és del conjunt de les persones que estan en el sistema. I no és ni de Catalunya, ni de Castella i Lleó, «si m'apura», perquè el que s'havia de fer era passar de la idea al paper, perquè és complicat un sistema de percentils.

El que hem fet aquí ha estat agafar un model que ja funciona, un model que ja existeix per un altre tipus d'ajut, els ajuts que es diuen de formació universitària pública, les beques d'FPU, i aquí el que hem fet és adoptar aquest model i acoblar-lo en aquest context. El districte obert i el districte únic, nosaltres continuem pensant exactament el mateix, hem de garantir l'equitat i hem de garantir que els estudiants puguin estudiar allà on vulguin, i aquest model que hem proposat de percentils, l'hem explicat, com vostè molt bé diu, divendres passat.

I espero –i esperem–, que vostès també, si volen, els hi podem acabar de desgranar. En el seu dia també li vaig comentar al diputat Padrós, i al diputat Colomines, que hi estàvem treballant ja fa temps, que els ho vaig comentar de forma informal, perquè aquest tema ens preocupa i no està contraposat amb cap de les afirmacions que vam fer. I no ens agrada tampoc dir que és una cosa que hem proposat nosaltres o que ha proposat..., no, és una cosa que haurem de debatre en el si de la Comissió de Polítiques Universitàries i de Recerca, que presideix el ministre de Ciència. I aquí necessitem consens i necessitem fer un model que sigui realista i no frustrar les persones.

Gràcies.

El president

Té la paraula el diputat Jordi Fàbrega.

Jordi Fàbrega i Sabaté

Jo no he dit que sigui un model nostre, (*Veus de fons.*) he dit que ha sortit de les universitats. El nostre model és eliminar el districte universitari únic, aquest està clar, l'hem votat aquí tres vegades al Parlament, instar Madria, tres a proposta de Junts, una, a proposta d'Esquerra; vostès sempre s'hi han negat, nosaltres no estem en

contra ni molt menys dels percentils, per tant nosaltres hi serem, com una proposta temporal al que nosaltres volem que és l'eliminació del districte únic.

Ara, sí o sí s'ha perdut, com a mínim s'ha perdut un any; i sí o sí, no m'ha contestat a la pregunta de com això es veu des de l'Estat espanyol.

El president

Consellera, té quatre segons, si en vol fer ús...

La consellera de Recerca i Universitats (Núria Montserrat Pulido)

S'ha acollit la nostra proposta i s'està valorant. Estarem encantats d'anar explicant, de fet, com evoluciona.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies.

Pregunta al Govern sobre la contribució per part de les universitats i els centres de recerca al desenvolupament equilibrat del territori

311-00327/15

Següent pregunta, que la formula el diputat Jordi Bertran, sobre la contribució per part dels universitats i els centres de recerca al desenvolupament equilibrat del territori. Té la paraula el diputat Jordi Bertran.

Jordi Bertran i Luengo

Gràcies, president. Ja ho ha dit vostè, eh? Li demanàvem a la consellera si ens podia explicar el Govern aquesta contribució de les universitats catalanes i dels centres de recerca aquest desenvolupament equilibrat. Sóc conscient que abans li hem fet una pregunta similar, però així potser tindrà més marge.

Gràcies.

La consellera de Recerca i Universitats (Núria Montserrat Pulido)

No, això ens ajuda; gràcies a vostè, diputat, perquè nosaltres vam anunciar el Pla Territorial d'Inversions de Catalunya amb aquesta dotació extraordinària de 300 milions d'euros, fruit del consens i dels acords arribats amb el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. El que vam fer també va ser adequar aquestes inversions en aquest mandat i hem fet un pla plenament territorial. Miri, fixi's que ahir mateix vam estar fent un anunci molt important, les inversions al telescopi del Montsec el primer telescopi monitoritzat de 2,5 metres de diàmetre, que serà el primer telescopi d'aquestes característiques a l'Europa continental.

I aquesta inversió on l'estem fent? A la Noguera. I la inversió, per exemple, que vam anunciar al Campus de Bellisens?, a Tarragona. I les inversions que estem fent a Girona, al Campus de Montilivi? Estem fent escolta activa des del primer dia al territori. I en el nostre propi model d'avaluació de centres Cerca hem contemplat una mesura específica, un indicador que és l'indicador territorial, per fer front a aquesta desinversió estructural, ho he dit abans, setze anys de desinversió estructural en polítiques universitàries, que també van afectar els estudiants amb aquest increment a les taxes universitàries fa uns quants anys –I vostè segurament les deu conèixer, amb un increment de més del seixanta per cent a la matrícula pels estudiants.

Llavors, si us plau, hem d'intentar recuperar el to i també la serenitat de la meva primera compareixença, quan vaig estar aquí amb vostès al Parlament, on vam treballar i volíem treballar plegats per treballar pel futur del sistema universitari de recerca de Catalunya, perquè sembla que no estiguem fent res, sembla que no estiguem contemplant aquesta equitat territorial. És la primera vegada que es fa aquest Pla d'Inversions Territorials. I això ho fem parlant amb el sistema universitari, parlant amb els centres de recerca i parlant amb les grans infraestructures que tenim de país.

I ho continuarem fent, i esperem que també amb el seu grup parlamentari ens ajudin a fer a vegades qüestions que hem parlat en el si, per exemple, del projecte de l'Hospital Universitari Verge de la Cinta, escoltant a la pròpia Plataforma de Metges a Terres de l'Ebre, aquí també vam voler fer una escolta activa. I per això hem fet aquesta proposta de la creació d'una unitat docent a Tortosa, que començarà l'any 2030 amb aquests cinquanta-dos estudiants nous. Les coses no es fan d'un dia per

l'altre, hem de construir una unitat docent físicament a Tortosa. Hem de descentralitzar les infraestructures, és aquest mandat on estan passant aquestes coses, perquè s'ha fet una desinversió durant setze anys, i crec que vostès també la coneixen molt bé.

Llavors, necessitem consens polític i necessitem arribar a acords per poder fer aquestes inversions amb rigor.

Gràcies.

El president

Gràcies consellera, té la paraula el diputat Jordi Bertran.

Jordi Bertran i Luengo

No sé si això del to ho diu per mi, perquè vaja, jo crec que el to que mantenim crec que és correcte. En tot cas, no ho sé, m'ha sobtat que em digui que recuperem el to. Jo, en tot cas, li voldria fer la reflexió que, quan vostè parla de xifres –ara parlava de 300 milions–, i sempre em posa aquest retrovisor. Jo ho he dit diverses vegades a l'hemicicle i ho diré en aquesta comissió. És a dir, per la gent que hem arribat ara a la política, vostè també, això del retrovisor a mi no m'interpel·la. No sé si a vostè la interpel·la. Vostè veig que es contagia molt d'això del retrovisor, d'anar mirant enrere. Em sorprèn que vostè vagi tirant enrere.

En tot cas, recordar-li que, almenys el nostre grup parlamentari, no ha governat a l'Estat. Per tant, aquesta desinversió és responsabilitat d'altres grups, entre d'altres, al qual el PSC dona suport i forma part i que, per tant, van acumulant aquest dèficit estructural que va rondant els 30.000 milions d'euros. Per tant, és a dir, compte també quan ens referim a aquestes coses, perquè sembla que els culpables siguem els partits que estem aquí, quan hi ha unes responsabilitats que estan molt més per damunt i que aquests partits sí que podrien arreglar si es canviés el model de finançament. Per tant, no caiguem en el detall concret, sinó que mirem una mica quins són els grans problemes que tenim.

Per altra banda, em sorprèn també que vostè insisteixi en que vostès fa feina, és que vaja, faltaria més que el Govern no fes feina, faltaria més que no fes feina el Govern. En tot cas, nosaltres, en la mesura que podem –i crec que hi ha diferents

diputats que ho poden avalar–, fan propostes propositives i intentem construir. Ara bé, quan a vostès alguna cosa que no els agrada també s'enfaden.

Bé, en tot cas nosaltres el model que defensem sobre aquest desenvolupament és una Catalunya policèntrica, que és una expressió que encara no l'hi he sentit dir a vostè.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat.

Pregunta al Govern sobre les conclusions de l'estudi de necessitats de places en residències universitàries a Catalunya

311-00328/15

I passem a la següent pregunta, que formula el diputat Isaac Padrós, sobre les conclusions de l'estudi de necessitats de places de residències universitàries a Catalunya. Té la paraula el diputat Isaac Padrós.

Isaac Padrós i Suarez

Gràcies, president. Consellera, l'accés a l'habitatge s'ha convertit en una de les principals barreres perquè molts joves puguin cursar estudis universitaris en igualtat de condicions. A Catalunya continuem patint una manca de places en residències universitàries, mentre els preus del lloguer dificulten cada vegada més que els estudiants que s'han de desplaçar puguin trobar un allotjament assequible. Aquesta situació afecta especialment els estudiants amb menys recursos i els que provenen de municipis allunyats dels grans campus universitaris com, per exemple, la Seu d'Urgell o Tarragona.

Si volem garantir una universitat propera i cohesionada territorialment calen polítiques decidides, que vagin més enllà del diagnòstic, i es tradueixin en actuacions concretes. Per això, li demano quines mesures impulsarà –és a dir, en futur–, el Govern i amb quin calendari, per incrementar de manera significativa arreu del país l'oferta de residències universitàries assequibles a Catalunya.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. I té la paraula la consellera de Recerca i Universitats

La consellera de Recerca i Universitats (Núria Montserrat Pulido)

Sí, doncs comentar al diputat Isaac Padrós que, en relació amb aquesta qüestió nosaltres no tenim constància que durant l'anterior legislatura s'adquirís formalment el compromís d'elaborar un estudi de necessitats de places amb residències universitàries a Catalunya amb l'abast que s'esmenta a la pregunta. En aquest moment, per tant, no disposem d'aquests resultats, ni de les conclusions d'aquest estudi, d'un estudi d'aquestes característiques.

Tanmateix, el que sí que estem fent és treballant en la recopilació i anàlisi de la informació disponible sobre aquestes necessitats a què vostè feia referència d'allotjament universitari, i preveiem poder disposar d'aquesta informació de cara al mes de setembre, amb una primera aproximació a les dades que ens permeti llavors fer una resposta que sigui acurada sobre la situació actual.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, consellera. Té la paraula el diputat Isaac Padrós i li queda un minut i trenta segons.

Isaac Padrós i Suarez

Gràcies, president. Consellera, gràcies. De fet, preguntem per aquest estudi perquè sabíem que no estava fet, malgrat que vostè es va comprometre a fer-lo. De fet, recuperant el fil de la pregunta, el problema fa anys que es coneix, i mentrestant, els estudiants continuen esperant solucions, el preu del lloguer no deixa de créixer i les places disponibles continuen sent insuficients. I, moltes vegades, no només no hi ha residències, sinó que les famílies han de llogar pisos que després no poden llogar persones que volen viure en aquella ciutat. En tot cas, això fa que avui l'accés a determinats estudis també depengui massa sovint del codi postal, com moltes vegades s'ha dit en aquesta cambra i, a més, de la situació econòmica de cada família.

Per això, més enllà de les bones intencions, volem saber si el Govern està disposat no només a fer aquest informe i a fer públiques les dades, sinó a assumir aquest lideratge amb una planificació real, amb objectius concrets i crear noves places, no només per universitats, sinó especialment per territori. És evident que els estudiants no necessiten més diagnòstics sinó el que necessiten són compromisos, residències, places i polítiques públiques efectives i reals.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Té la paraula la consellera de recerca i universitats.

La consellera de Recerca i Universitats (Núria Montserrat Pulido)

Sí, com vostè deia, les universitats i els departaments són plenament conscients d'aquest problema real, també especialment encara més punyent en determinats territoris amb una elevada concentració també d'estudiants. I, per aquest motiu, com li comentàvem, estem treballant en l'elaboració d'aquest primer diagnòstic, aquest estudi a què vostè també feia referència a la seva pregunta.

També ens agrada compartir amb vostè que des del departament i a través, també, del Consell Interuniversitari de Catalunya ja s'està donant suport a diferents iniciatives d'allotjament de l'estudiantat universitari. Per exemple, un programa que crec que vostès coneixen molt bé de la Fundació Roure, Programa Viure i Conviure, un programa de l'entitat amb una subvenció directa recurrent per part també del departament. És un programa social sense ànim de lucre, que pretén promoure i facilitar aquestes relacions solidàries i d'ajuda mútua intergeneracional. Dir també que es va fer aquesta dotació en pressupost prorrogat,...

Fitxer 11

en un moment també on pensàvem que era necessari continuar donant resposta.

També el Barcelona Centre Universitari, el BCU, que és el servei oficial de les universitats de la demarcació de Barcelona, conjuntament el Govern i l'Ajuntament promocionen aquest centre universitari que és internacional.

I, també, d'altra banda, vostè feia referència al Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica, ha licitat també un estudi del nou mapa de serveis de transport de viatges per carretera a Catalunya de cara a la seva finalització el curs 2028, que també ens ajudarà a fer aquesta intersecció entre mobilitat i habitatge, i també veure aquestes necessitats que a vegades hem comentat en aquesta comissió, en relació amb altres tipus d'ajuts que tenim de mobilitat.

Gràcies.

El president

Se li ha acabat el temps, consellera. Gràcies, consellera.

Pregunta al Govern sobre les mesures per a assegurar l'accessibilitat universal als estudis universitaris

311-00329/15

Passem a la següent pregunta, que formula el diputat Isaac Padrós, sobre les mesures per assegurar l'accessibilitat universal dels estudis universitaris. Té la paraula el diputat Isaac Padrós.

Isaac Padrós i Suarez

Gràcies, president. Consellera, el marc de referència per garantir l'accessibilitat de l'alumnat amb discapacitat a la universitat és encara el projecte Unidiscat, de 2005, i avui ha sigut interessant escoltar-los a tots parlar d'accessibilitat a les universitats públiques. De fet, Unidiscat, les úniques mesures concretes que ofereix el seu departament són la reserva del cinc per cent de places a la matrícula gratuïta per qui té un grau de discapacitat igual o superior al trenta-tres per cent, però clar, no hi ha cap pla nou d'accessibilitat.

I el propi Síndic de Greuges, en el seu informe de gener de 2025, reclama estendre l'educació inclusiva amb finançament i mesures pròpies i concretes a la universitat, perquè no hi arriba. I de fet, els hi puc garantir que costa molt que hi arribi. Consellera, si us plau, quines mesures concretes té previstes el Govern, amb calendari i pressupost?

Moltes gràcies.

La consellera de Recerca i Universitats (Núria Montserrat Pulido)

Sí, jo crec..., perdó...

El president

Moltes gràcies, diputat. No, és per posar el temps. Té la paraula la Consellera de Recerca i Universitats.

La consellera de Recerca i Universitats (Núria Montserrat Pulido)

Sí, crec que hem comentat abans en una sessió que hem tingut, jo crec, també molt profitosa i agrair-li de nou la seva la seva interacció també i les seves propostes. Nosaltres el que pensem és que l'accessibilitat universal ha de ser totalment garantida. Hem fet referència als ajuts Unidiscat, que en alguns casos, com dèiem, semblava que és un pressupost minso, un pressupost que no cobreix, però també els hem comentat abans que no esgotem aquests recursos.

Llavors aquí haurem de treballar encara més des del departament a fer una..., potser una millor difusió encara, o ser més penetrants encara en el sistema. S'estan fent altres inversions també que li comentava abans en el Pla d'Infraestructures Universitàries, amb aquesta dotació extraordinària de 17 milions d'euros en aquests darrers dos anys, tot i tenir pressupostos prorrogats. No tenim aquí quantificat d'aquestes inversions quines anirien destinades a assolir o a fer front a aquestes barreres arquitectòniques.

També hem comentat que ens estem reunint amb diferents agents del sistema, des de la Taula del Tercer Sector, Creu Roja, amb diferents federacions, o familiars dels..., amb sordesa i sordmuts de Catalunya, entre d'altres, per fer aquesta escolta activa i entendre millor de la mà d'aquestes associacions i col·lectius quines necessitats reals tenim. Creiem que un altre abordatge integral que hauríem d'intentar aconseguir en aquest mandat hauria d'anar també molt enfocat a la formació dels docents amb aquestes competències, perquè afortunadament és una molt bona notícia, quan mirem en el decurs dels darrers més de vint anys, hem tingut aquest increment substancial de persones amb discapacitat que s'estan matriculant a les universitats.

I això també requereix que el professorat, i també ho comentava vostè mateix abans, el propi PTGAS tingui aquesta formació. Comentar que estem desplegant també el pla competencial, o el pla també, perdonin, de xoc de competitivitat del PDI i del PTGAS, i això també ens ha d'ajudar al conjunt de les universitats a treballar –com dèiem abans–, amb aquesta estratègia tres-cents seixanta graus.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, consellera. Té la paraula el diputat Isaac Padrós, i li queda un minut, trenta-vuit segons.

Isaac Padrós i Suarez

Gràcies, president. Consellera, li dono les gràcies de debò. Pensi que un projecte de vint anys necessita actualització, i quan parlem d'accessibilitat encara més. Sinó, no és una política d'accessibilitat, és deixar-ho estar i ja s'ho trobaran. De fet, una reserva de places o una matrícula gratuïta no serveixen gairebé de res si no hi ha un suport important per part del Govern a les universitats. Creguin-me, que sense accessibilitat real, les dificultats afegides s'accentuen i quedes aïllat. Tot depèn massa de la bona voluntat de les universitats i de la gent que hi treballa.

A més, la síndica ho diu ben clar, la inclusió no arriba a la universitat. Vostès prediquen un sistema que no exclou ningú, però el seu Govern en dos anys ha fet gairebé res o poca cosa. Per això li demano –i fixi's–, un nou pla, amb calendari i assignació pressupostària, que segueixi l'exemple –per exemple–, de la Universitat de Girona. Del curs del 2003 al 2004, només hi havia sis estudiants matriculats que haguessin fet públic que tenien algun tipus de discapacitat reconeguda oficialment. Al curs 25-26 en són més de dos-cents. És un model que funciona i, francament, recomano que sigui un model a seguir. I, consellera, la mà estesa, si vol actualitzar el pla, l'ajudarem.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. Té la paraula la consellera de Recerca i Universitats.

La consellera de Recerca i Universitats (Núria Montserrat Pulido)

Gràcies. Jo crec que hem explicat abans les actuacions que hem anat fent, també l'activació i la creació d'aquest grup d'indicadors i també el treball que s'està fent des del departament i amb el conjunt de les universitats. Sempre, segurament, trobarem aspectes a millorar, però no podem acceptar que no s'ha fet gairebé res o res en aquests darrers dos anys.

Gràcies.

El president

Se li ha acabat el temps.

Pregunta al Govern sobre les mesures per a garantir l'accés universal als estudis universitaris d'estudiants amb discapacitat, neurodivergència o necessitats específiques

311-00330

La següent pregunta la formula el diputat Isaac Padrós sobre les mesures per garantir l'accés universal als estudis universitaris d'estudiants amb discapacitat, neurodivergència o necessitats específiques. Té la paraula..., un segon que reinicio això, té la paraula el diputat Isaac Padrós.

Isaac Padrós i Suarez

Gràcies, president. Consellera Montserrat, fa un moment li oferia suport i ajuda per fer un pla d'accessibilitat universitària o, almenys, per actualitzar-lo. Les dades són alarmants. Ho he dit fa una estona i ho torno a dir. Segons la mateixa enquesta impulsada pel seu departament, a les dotze universitats catalanes el trenta-quatre per cent dels estudiants mostra símptomes de TDH i les universitats ja reclamen als governs més recursos i coordinació. Més enllà del cinc per cent de les places i la matrícula gratuïta, que això està bé, no hi ha cap mesura específica per la neurodivergència, pel TDA, pel TEA, per la dislèxia, ni per les necessitats específiques de suport educatiu durant el grau.

Consellera, quines mesures concretes té previstes el Govern, amb calendari i pressupost, perquè cap estudiant amb discapacitat, concretament neurodivergència o NESE, vegi limitades les seves oportunitats acadèmiques i futures professionals per manca de recursos i adaptacions al sistema.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Té la paraula la consellera de recerca i universitats, si aconsegueixo arrencar això, sí, ara...

La consellera de Recerca i Universitats (Núria Montserrat Pulido)

Sí, doncs gràcies de nou per la pregunta, perquè, de fet, torna a posar en valor aquesta preocupació conjunta per part també del seu grup parlamentari. El Govern treballa amb aquesta prioritat clara, que cap estudiant amb discapacitat, neurodivergència o necessitats específiques de suport educatiu, vegi limitat el seu itinerari acadèmic o professional per manca de recursos o d'acompanyament. Aquest compromís també s'inscriu en el marc del Pacte Nacional pels Drets de les Persones amb Discapacitat, que orienta l'acció de govern.

I, com hem comentat a la compareixença anterior, a partir d'aquest marc, l'actuació de la metodologia s'articula en aquests tres nivells. El marc estratègic, que és compartit amb el PIDUC; l'autonomia universitària, també és important, que permet adaptar els suports i serveis a la realitat de cadascuna d'aquestes universitats. Hem fet referència també a les inversions que estem fent en el si de la Universitat Oberta de Catalunya, amb aquestes inversions que estem fent de 17 milions d'euros en aquest mandat, fins ara, 17 milions d'euros; 4 milions d'aquests 17 milions d'euros, a més a més, són per actualitzacions en tot el que seria el suport digital.

I el suport econòmic i coordinació del sistema, mitjançant aquest instrument que comentàvem abans, que segurament té aspectes de millora per la seva difusió, amb la convocatòria Unidiscat, que finança recursos tècnics, materials i humans. I aquí, també per això creiem que és molt important la realització d'aquestes reunions, i quan convidem, com dèiem abans, diferents entitats com la Creu Roja o Acapps, en aquestes sessions que fem de treball, perquè ells són els que ens poden posar en

valor i en relleu quines són realment les barreres digitals, per exemple, que teníem a les universitats.

S'han fet algunes mesures en aquest sentit, o altres mesures que ja no passen per mesures arquitectòniques, llavors continuarem treballant en aquestes mesures que hem comentat a la sessió anterior.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, consellera. Té la paraula el diputat Isaac Padrós i li queda un minut i trenta-un segons.

Isaac Padrós i Suarez

Gràcies, president. Consellera, el trenta-quatre per cent amb símptomes de TDH, crec que és una xifra prou important, per no dir que és gairebé una emergència silenciada i calen respostes concretes del seu departament. De fet, les seves pròpies universitats li demanen recursos i vostè, amb bones paraules, però respon amb cap partida específica per aquesta neurodivergència. De fet un estudiant amb TDH o amb TEA no necessita compassió, necessita temps adaptats, adaptacions tutories, professorat format, necessita suports ad hoc, des del primer dia fins a l'últim.

Hem de tenir clar que cada estudiant que abandona per manca de suport és un fracàs col·lectiu, a més d'un cost pel país. Li repetim l'ofertament, un pla, un calendari amb recursos per la neurodivergència a les universitats. A més, és interessant perquè vostè ha començat la resposta a aquesta pregunta dient preocupació conjunta, però compte, als recents pressupostos aprovats no hi ha cap partida per cap mesura específica per la neurodivergència a les universitats, i així estem.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. Té la paraula la consellera de recerca i universitats.

La consellera de Recerca i Universitats (Núria Montserrat Pulido)

Sí, gràcies. Crec que hem explicat abans també les mesures que s'estan realitzant a les pròpies proves de les PAU per garantir, com vostè bé deia, aquest increment

afortunadament d'estudiants amb aquestes capacitats, amb aquestes necessitats que hem de saber assolir per part de les universitats, i continuarem treballant en aquesta línia. Aquí sí que s'ha de fer també un diagnòstic, diputat Padrós, perquè també hem anat veient aquest increment en aquestes necessitats especials que també comentava, neurodivergències o aquests alumnes NESE.

Gràcies.

El president

Se li ha acabat el temps, consellera. I un segon, que reiniciï...

Pregunta al Govern sobre el seguiment dels plans d'accessibilitat de les universitats

311-00331/15

Passem a la següent pregunta, i la següent pregunta la formula el diputat Isaac Padrós, sobre el seguiment dels plans d'accessibilitat de les universitats. Té la paraula el diputat Isaac Padrós.

Isaac Padrós i Suarez

Gràcies, president. Consellera, el Codi d'Accessibilitat de Catalunya, en vigor des de l'1 de març del 24, si no recordo malament, obliga totes les universitats, entre altres coses, com a administracions públiques, a revisar i elaborar el seu pla d'accessibilitat. També hi ha el digital, campus virtuals i materials docents. Això abans de l'1 de març de 2027. Estem a uns vuit mesos aproximadament del termini. Segons la normativa vigent, qui supervisa aquest compliment és el Departament de Drets Socials, no el seu. I l'única línia de suport econòmic identificada és l'Unidiscat. Exclou explícitament rampes, ascensors i obra major quan es tracta d'obra nova, precisament el que fa falta per completar molts plans d'accessibilitat.

Consellera, quin seguiment fa el seu Departament, si és que en fa algun, en col·laboració amb el Departament de Drets Socials, del grau de compliment universitari, universitat per universitat, està clar, i quina línia real de suport tècnic i econòmic ofereixen més enllà de l'Unidiscat, i quin seguiment fa el seu Departament

del seguiment que fa el Departament de Drets Socials i Inclusió, si és que en fa algun, i quantes universitats tenen el pla fet a dia d'avui.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. Té la paraula la consellera de Recerca i Universitats.

La consellera de Recerca i Universitats (Núria Montserrat Pulido)

Sí, des del Departament acompanyem les universitats en l'àmbit d'acompanyament en matèria de voluntariat, compromís social, teixit associatiu i cooperació comunitària, que són aquests valors a què vostè feia referència en la seva pregunta escrita de la societat catalana. Aquí nosaltres volem tornar a fer referència a través del Consell Interuniversitari de Catalunya i, en concret, a través de la Comissió de Compromís Social i Comunitari, que és aquest espai de coordinació del sistema universitari català en matèria de compromís social.

De fet, hem volgut també constatar que en aquesta fase, una fase preliminar, en aquesta legislatura s'ha fet un pas molt important, que és conèixer amb rigor tot allò que les universitats ja estan fent, que és el que les universitats ja estan fent a través de l'elaboració d'aquest mapa de compromís social –Jo pensava que la pregunta anava adreçada en aquest sentit–, de les universitats catalanes.

Aquesta iniciativa impulsada des de la Secretaria General del CIC ha identificat set-centes seixanta-sis iniciatives desenvolupades per part de les dotze universitats, distribuïdes en quinze àmbits diferents.

El president

Moltíssimes gràcies, diputat; moltíssimes gràcies, consellera (*Rialles.*) Jo avui entenc el president Rull, sí... (*Remor de veus. Rialles.*)

Fitxer 12

Té la paraula el diputat Isaac Padrós.

Isaac Padrós i Suarez

Un minut?

El president

Li queda un minut, vint-i-u.

Isaac Padrós i Suarez

Perfecte. Gràcies, president, per la paciència. Gràcies, consellera, per la resposta. Però crec que s'ha confós de pregunta, perquè la del voluntariat i compromís social és la següent. Però bé, en tot cas, el seu departament en algun moment s'ha plantejat que l'Unidiscat no serveix per obres majors i que sense obres majors no hi ha ascensors, no hi ha rampes noves, no hi ha aquest nou material accessible tecnològic que, cregui'm que és molt costós? És a dir, estan deixant que cada universitat s'ho resolgui amb els seus propis pressupostos, que ja estan prou escanyats? No ho sé, eh? Per això l'hi demanem.

De fet, els demanem que presentin abans que acabi l'any un mapa de compliment universitat per universitat i una línia pressupostària real per aquestes obres d'accessibilitat que puguin necessitar. Sinó, és clar, arribarà l'1 de març del 2027 i el compliment no serà efectiu. Està clar. I un cop més, tot allò que fa referència a l'accessibilitat, doncs, paper mullat.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. I té la paraula la consellera de Recerca i Universitats.

La consellera de Recerca i Universitats (Núria Montserrat Pulido)

Sí, com dèiem abans, per fer front a aquestes barreres arquitectòniques a què vostè feia referència tenim aquesta línia d'ajut que no esgoten les universitats. També s'està desplegant el PIU per fer front també a aquestes barreres, i el que també intentarem adreçar en el decurs d'aquest mandat és quantes obres han quedat sense fer, quantes propostes no s'han respost. Nosaltres no tenim cap notificació per part de les universitats de cap necessitat especial, més enllà de la que rebem quan s'obre la convocatòria d'Unidiscat.

Llavors, estarem també amatents a això, perquè, com li deia, és una convocatòria que no s'esgota i aquí pot ser un problema de difusió de la pròpia convocatòria o també, doncs, per això ho dèiem abans, d'intentar veure realment com fer front a aquesta situació que vostè em transmet i que nosaltres no tenim contemplada, que hi ha gent que està en situació no complerta o no resposta per part del Departament de Recerca i Universitats quant a la superació d'aquestes barreres.

El que també li agraeixo moltíssim és aquesta possibilitat de tenir aquest diàleg i aquesta sensibilitat per poder treballar de forma conjunta. No sé si ens podem emplaçar abans de finalitzar l'any amb aquest mapa, però sí que treballem en aquesta direcció.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, consellera.

Pregunta al Govern sobre el pla de treball per a acompanyar les universitats en matèria de voluntariat, compromís social, teixit associatiu i cooperació comunitària

311-00332/15

I passàriem a la següent pregunta, que formula també el diputat Isaac Padrós sobre el pla de treball per acompanyar les universitats en matèria de voluntariat, compromís social, teixit associatiu i cooperació comunitària. Té la paraula el diputat Isaac Padrós.

Isaac Padrós i Suarez

Gràcies, president. Només en queden dues. Consellera, ara sí, li pregunto sobre voluntariat i compromís social. He llegit sencer el seu pla d'acció departamental de la quinzena legislatura, les trenta-vuit mesures. La paraula voluntariat no hi apareix ni una sola vegada. Teixit associatiu només surt com a diagnosi sense cap mesura, calendari, ni pressupost associat. L'única eina real amb aquest esperit, la convocatòria d'impacte de l'AGAUR, ve datada de l'anterior legislatura i es limita a un ajut competitiu de projectes puntuals.

Mentrestant, el voluntariat i l'associacionisme del país es gestionen des d'un altre departament, amb el quart pla nacional d'associacionisme al voluntariat 2026-2029, si no recordo malament, sense que les universitats hi tinguin un paper diferenciat. Consellera, quin pla de treball propi ha establert el seu departament, amb calendari i pressupost, per acompanyar les universitats amb voluntariat, compromís social, teixit associatiu i cooperació comunitària? Li demano perquè segur que sap que una de les universitats catalanes referent en matèria de voluntariat i compromís social a nivell europeu és catalana.

Gràcies.

La consellera de Recerca i Universitats (Núria Montserrat Pulido)

Sí, jo volia... Gràcies, diputat. Jo volia fer referència a què no és fins aquest 2025 que s'ha constituït la Comissió de Compromís Social i Comunitari i és en el si d'aquesta comissió on es fa aquesta resolució. A més a més, el 2025, que defineix les funcions d'aquesta comissió per fomentar les activitats comunitàries, per promoure el voluntariat i també els vincles amb el Tercer Sector, l'impuls de la cooperació al desenvolupament, actuacions adreçades a inclusió de col·lectius vulnerables.

No és fins al 2025 que no es crea, en el si del CIC, aquesta Comissió de Compromís Social amb aquestes funcions, per fer front al desplegament efectiu dels objectius de desenvolupament sostenible i fer seguiment també de les recomanacions que hem comentat abans en la nostra compareixença en l'àmbit d'inclusió. És un espai de treball, que dèiem abans, que està compartit entre el nostre departament, les dotze universitats de Catalunya i també a través del Ceucat, amb els estudiants, que ens permet, de fet, coordinar i impulsar aquestes polítiques des del respecte escrupolós a l'autonomia universitària.

En aquesta fase preliminar, abans li contestava, que s'han identificat més de set-centes iniciatives desenvolupades per les dotze universitats, que estan distribuïdes en quinze àmbits diferents. Hi ha setanta-nou iniciatives de promoció del voluntariat, setanta de cooperació i refugi, trenta-nou d'impacte en el món rural, vuitanta iniciatives vinculades a la sostenibilitat, cinquanta de cooperació amb escoles i

instituts i quaranta-dos d'aprenentatge i servei i vint-i-set d'educació per la pau i la democràcia, entre d'altres.

Aquest treball, de fet, no està finalitzat, està previst que el puguem tenir enllestit abans que finalitzi aquest curs, aquest 2026, i ens permetrà disposar per primera vegada d'aquesta cartografia real i completa d'iniciatives de compromís social que estan impulsant les universitats.

També això ens permetrà anar a la segona fase, quina dotació, què necessitem, quins esculls trobem, i aquí parlar llavors de fer dotacions específiques. Això també ho hem treballat en el si els darrers mesos, amb la Taula també del Tercer Sector, escoltant les seves propostes, fent un diagnòstic, fent un mapeig i veure llavors a partir d'aquest mapeig quines necessitats reals tenim per fer aquestes dotacions pressupostàries, que vostès segurament també estan d'acord que hauríem de realitzar.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, consellera. I té la paraula el diputat Isaac Padrós. Li queda un minut i vint segons.

Isaac Padrós i Suarez

Gràcies, president. Consellera, un pla de trenta-vuit mesures que no diu voluntariat ni una sola vegada no és un oblit, és una prioritat que no hi és o una no-prioritat. El compromís social de la universitat no es resol firmant un conveni amb una entitat bancària, ni citant l'Agenda 2030 en un paràgraf de diagnosi. Les entitats, les associacions de veïns, el Tercer Sector, les persones, esperem que els membres de la comunitat universitària siguin cada dia més persones i més humans.

I un factor clau perquè esdevinguin més persones i més humans són els valors que transmeten els voluntariats i els compromisos socials. Consellera, si us plau, li demano de debò, presentarà un pla propi, amb mesures, calendari i diners que reconegui la universitat com a motor de cooperació comunitària? Li dic perquè podria ser la mesura número trenta-nou del seu pla d'acció departamental d'aquesta quinzena legislatura. Per tant, seria molt bona notícia.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat.

Pregunta al Govern sobre les mesures per a revertir la situació d'emergència lingüística de la llengua catalana dins el sistema universitari i de recerca

311-00333/15

I passarem a l'última pregunta que formula el diputat Jordi Bertran sobre les mesures per revertir la situació d'emergència lingüística de la llengua catalana dins del sistema universitari i de recerca. Té la paraula el diputat Jordi Bertran.

Jordi Bertran i Luengo

Gràcies, president. I acabem ja. Quines mesures ha adoptat el govern per revertir la situació d'emergència lingüística de la llengua catalana dins el sistema universitari i de recerca?

Moltes gràcies.

El president

Té la paraula la consellera de recerca i universitats.

La consellera de Recerca i Universitats (Núria Montserrat Pulido)

Sí, gràcies, president; gràcies, diputat. Estem donant aquest seguiment en el desplegament efectiu del Pla d'enfortiment del català a les universitats i al sistema de recerca de Catalunya. De fet, cal destacar que a finals del 2025, el vuitanta-tres per cent de les fites que es van proposar en el sí del pla estaven assolides totalment o parcialment, fet, que denota un alt nivell de compliment i una voluntat clara per part de tots els agents del sistema i un compromís ferm amb la llengua.

Com abans hem comentat també, nosaltres estem treballant en l'actualització del pla, és a dir, una revisió d'aquelles fites, tant si estan assolides com si estan parcialment assolides o no assolides per part d'un grup d'experts, això ho vam anunciar el desembre del 2025. Hem també elaborat, amb el conjunt de sistema,

amb el conjunt de les universitats, les noves línies d'acció del Pla d'enfortiment del català que, a més a més, contempla una línia d'acció específica en l'àmbit de la recerca i també en l'àmbit de l'impacte de les noves tecnologies, de l'àmbit, per exemple, de la digitalització en l'ús de la llengua.

I també els espais de multilingüisme. Pensem que, en molts centres de recerca, poso com a exemple el propi Centre de Recerca Genòmica o el propi Institut de Ciències Fotòniques, a vegades durant diferents anys han tingut fins a setanta nacionalitats diferents en aquell centre de recerca. Això ens torna a interpel·lar en una de les missions del Departament, que és fomentar l'ús de la llengua i fer-lo compatible amb aquesta forta internacionalització.

Catalunya és un pol d'atracció de talent internacional i fer compatible el fet de ser altament demandats per part del sector de la recerca i el sector universitari també ens dona un espai interessant per treballar en aquesta nova proposta del pla d'enfortiment que estem, com dèiem abans, elaborant a fi de ser presentada de forma plena en el marc del Consell Interuniversitari de Catalunya. De fet, aquest mateix dilluns vam fer la darrera reunió abans del setembre amb els diferents agents del sistema, universitats i diferents membres del Pla d'Enfortiment del Català, i a partir del setembre tornem, perquè hem fet aquesta reunió, com dèiem ahir mateix, per continuar treballant en l'elaboració del pla.

Gràcies.

El president

Moltíssimes gràcies, consellera. I té la paraula el diputat Jordi Bertran.

Jordi Bertran i Luengo

Miri, consellera, crec que vaig ser el primer diputat que vaig parlar del Pla d'Enfortiment aquí. Vostè també en una comissió ens va dir que iniciarien aquesta nova etapa, que ara ens diu que hi haurà noves línies i que esperem que ens les pugui explicar. Però és que entre aquell moment i ara hi ha una pantalla molt important que s'ha oblidat, que és el Pacte Nacional per la Llengua. Vostè encara està en la pantalla aquella anterior. El Pacte Nacional per la Llengua té molts

elements, però, per exemple, la mesura 11.9 té l'objectiu de dissenyar i desplegar plans d'acollida lingüística als centres de recerca.

No és que hi hagués una gran quantitat, n'he agafat aquesta, hi havia dos-cents mil euros, però, clar, d'aquí no es pot fer massa balanç, perquè, més enllà de la xifra més aviat pobra, el disseny i implantació d'un pla d'actuació per la gestió del multilingüisme o l'organització de programes, que no és ben bé, com vostè sap, el mateix que un pla d'acollida lingüística als centres de recerca, són dues de les set activitats subvencionables. Els plans d'acollida no estan recollits a les bases, ni prioritzats de cap manera. És a dir, no sé què pensava, consellera, que naixerien per generació espontània, aquestos plans?

Un programa no és un pla. Un programa és una cosa més senzilla, un pla és una cosa molt més estratègica. Un programa de gestió del multilingüisme, amb tot l'encant que té per mi l'anglès, i qualsevol de les llengües que vinguin aquí investigadors tops a treballar amb nosaltres, tampoc és un pla d'acollida lingüística, és una altra cosa. Dels tretze projectes subvencionats el 2025 pel seu departament, cap no era un pla d'acollida. Hagués estat un miracle tenint en compte les bases. I sí que es va subvencionar un sol programa d'acollida, que no és el mateix, i sí es van donar subvencions de foment del català en la modalitat de recursos, per exemple sobre fonètica, o un a un programa d'Atapuerca en català, creació d'un col·leccionable didàctic sobre evolució humana.

Però vaja, amb això no acollim lingüísticament ningú, i això, sobretot, no és el que estava consignat en el Pacte Nacional de la Llengua. Per tant, jo crec, consellera, que una mica la intervenció que ha fet delata el poc convenciment que la seva conselleria i, en general, el Govern té sobre aquest pacte.

Moltes gràcies; també a totes les diputades i diputats, perquè avui hem fet una sessió complexa.

El president

Moltes gràcies, diputat. Li quedaven tres segons a la consellera, si... *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* Ja se li ha acabat el temps.

La consellera de Recerca i Universitats (Núria Montserrat Pulido)

Sí, em sap greu... *(La consellera intervé sense fer ús del micròfon.)*

El president

No havent ja més punts de l'hora del dia, s'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a...

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT